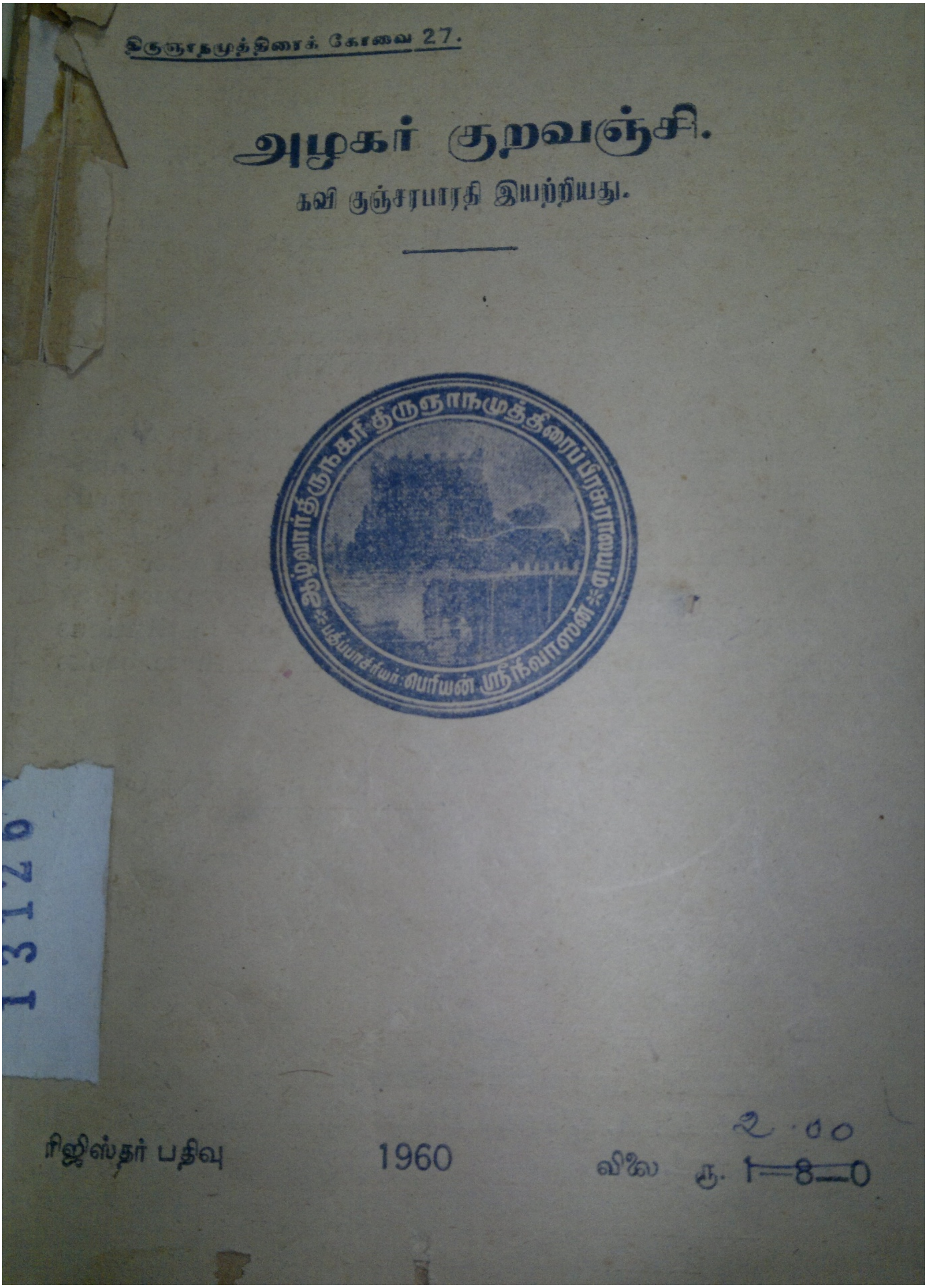

திருஞானமுத்திரைக் கோவை 27.

அழகர் குறவஞ்சி.

கவி குஞ்சரபாரதி இயற்றியது.

ரிஜிஸ்தர் பதிவு 1960 விலை ரூ. 1—8—0

Copy of the proceedings of the
Commissioner H. R. & E. C. E. (Adm*
Department Madras 2.

No. C. Dis. 28933/54 Dated 8-10-54.

Sub:- Work from orginal manuscripts – encouragement of.

Ref:- From Perian V.N. Srinivasan. Alwartirunagari Tinnevelly Dt. letter date Nil,

Sri V. N. Perian Srinivasan residing at Alwartirunagari Tinnevelly Dt, has published (1) Kambaramayanam Kandam 1–6 (2) Six works of Nammalwar and (3) four prabandhams on Nammalwar. These publications are of great value and edited after consulting valuable and old manuscripts treasured at Alwartirunagari The trustees of religious institutions having libraries are advised to purchase these books for maintenance in the Devasthanam libraries.

(Sd) S. V. RAJAM,
For. Commissioner.
8—10—54

To

All Religious institutions having libraries as per list. 2. All A, C's and Dy Cs 3. Perian V. N. Srinivasan Avl.

131

ஸ்ரீ:

திருஞானமுத்திரைக் கோவை 27.

அழகர் குறவஞ்சி.

கவி குஞ்சரபாரதி இயற்றியது.

ஆழ்வார்திருநகரி திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம் * பதிப்பாசிரியர்: பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸன் *

TAMIL SANGAM

13126

ரிஜிஸ்தர் பதிவு 1960 விலை ரூ. 1-8-0

2.00

சமர்ப்பணம்.

செங்கண்மால் பவனிச்
தங்கையா நகரில்
மாலுறு மோகன
பால்படுத் துரைத்துப்
கொஞ்சும் மொழியினில்
வஞ்சி சிங்கியின்
மங்கை யவளைக்
சிங்கக் குறவன்
கோல அழகர்
சால அழகிய
குஞ்சர பராதி
செஞ் சொற் கவிகள்
அச்சினில் முனமே
இச்சகத் தந்நூல்
அரிதாய் விடலின்
பெரிதும் பயனுறப்
அந்தநன் னூலினை
இந்த நாள் அடியேன்
குழவியாய் எனைத்தான்
அழுகையில் எனைத்தான்
உண்ணும் சோறெனக்
கண்ணுறக் கம்பெறக்
பள்ளிப் பிள்ளையாய்ப்
பள்ளியை விட்ட
கிட்டும் சமயம்
தட்டி என்னைத்
அமிழ்தென என்செவி
தமிழினை யூட்டிய
குருகை நகர்வரு
பெரியன் தேசிகன்
வேங்கட நாராணன்
ஓங்குமிவ் வுலகுக்

சிறப்பையெல் லாஞ்சிவ
கண்டு மயங்கி
வல்லியின் நோயினைப்
பலன்பெறு முறையினைக்
கூறிடுங் குல
வகைத்திறன் யாவும்
காணு மயங்கிய
செய்திறம் பலவும்
குறவஞ்சி யெனும்
தமிழ்நூ லினிற்கவி
கூறியே போந்தவச்
சிதைந்து தேயாமல்
ஆக்குறப் பெற்றும்
எளிதினிற் கிட்ட
அருந்தமிழ் நாடு
பேணியே மீண்டும்
அச்சினில் ஏற்றி
தந்தவிந் நூலினை
கொஞ்சிடும் போதும்
ஆற்றிடும் போதும்
கூட்டிடும் போதும்
கதைசொலும் போதும்
பயின்ற பொழுதினும்
பருவம் தன்னிலும்
கிடைத்தபோ தெலாம்
தன்னரு கணைத்தே
யார நிறைத்துத்
தயாளன்என் தந்தை
கோதிலா வைணவன்
எனும் முதற் பெயர்கொள்
திருப்பெயர் விளங்க
குவந்தளித் தனனே.

பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்,
பதிப்பாசிரியன், ஆழ்வார்திருநகரி.

பதிப்புரை

இது வரை சிவபெருமான் பேரிலும், இராஜாக்கள் வள்ளல்கள் பேரிலுமே குறவஞ்ப் பிரபந்தங்கள் இயற்றப்பட்டு அச்சேற்றி தமிழகத்தில் உலவி வந்தன. திருமால் பேரில் "திருக்குருகூர்மகிழ் மாறன் பவனிக்குறம்" தவிர குறவஞ்சிப் பிரபந்தம் இல்லாமல் இருந்தது ஒரு குறையாக எண்ணி வந்த எனக்கு பழையகை எழுத்துப் பிரதியில் "அழகர் குறவஞ்சி", ஒன்று கிடைத்தது. இது சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன் அச்சாகியுள்ளது எனவும் தெரியவந்தது. அந்த நூலையும் பார்த்தால் நூலை வெளிப்படுத்தாலம் என ஆசை கொண்ட சமயம் இங்கு எழுந்தருளியுள்ள என் பெரும் மதிப்புக்குரிய ஸ்ரீரங்கம் கதாகாலக்ஷேப சங்கீதகதா ரத்நாகர ஸ்ரீ உ.வே. எம்பார் விஜய ராகவாசாரியார் ஸ்வாமி தன்னிடம் உள்ள ஒரு அச்சுப்பிரதியை உவந்தளிப்பதாய்ச் சொல்லி அனுப்பித்தந்தார்கள். அவர்கள் செய்த நன்றியை நான் மாத்திரம் அன்றி தமிழுலகும்பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எம்பெருமான் அநுக்கரத்தாலும் ஆசாரிய கிருபையாலும், எம்முன்னோர் செய்த பெரும்பாக்கியத்தாலும் ஒருவாறு அச்சாகி வெளிவருவதாயிற்று. இதை என் வேண்டுகொள்கியைந்து படித்துப் பாராட்டி முன்னுரை முகவுரை அளித்த பாளையங்கோட்டை சேவியர் கல்லூரி பேராசியர், ஆபிரகாம் அருளப்பன், திருநெல்வேலி தென்னிந்தியத் தமிழ்ச்சங்கம் வித்துவான் பு. சி. புன்னைவனநாதன் இவர்கட்கு என் மனமார்ந்த நன்றியுடன் கூடிய வணக்கமும் உரித்தாகுக.

மதிப்புரை.

நெல்லை மாவட்டத் திலகமாய் இலகு திருக்குருகூர்ப்பெருமான் தோன்றிய பெருமைசால் ஆழ்வார்திருநகரியில் அவர்தம் வழிவழி அடியன்பராய்ச் சிறந்த அந்தணை குலத்தோர், செந்தமிழ்த் தீந்தேறல் அருந்தித் திகழ்ந்த பெரும்புலவராவர். இவர்கள் அரும்பெறற் கவிகளில் பெரும் பொருள் நுட்பங்களை அமைத்து, உலகை மகிழ்வித்தோரும் ஆவர். இவர்கள் பிழையற எழுதிக் காப்பிட்ட ஏட்டுச் சுவடிகள் எண்ணிறந்தன. அவைகளை ஆராய்ந்து அச்சுவாகனத்தேற்றி, யாவரும் எளிதில்

படித்தறிந்து மகிழப் பேருதவி புரிந்த மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதய்யர், முகவை மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார், சென்னைப்பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் இராவ் சாகிப், ச. வையாபுரிப்பிள்ளை பி. ஏ., பி. எல்., முதலானோருக்குத் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் கடப்பாடுடையர்.

அண்மையில் கம்பராமாயணக் கருவூலப் பொருளை மாறுபாடின்றி அறிந்து மகிழும் வண்ணம் அறிஞர் துணை கொண்டு பதிப்பித்த **பெரியன் வெ நா. ஸ்ரீனிவாசையங்கார்** அவர்கள் தொண்டு கண்டு இறும்பூதடையாதார் இலர். இவ் அறிஞர்பண்டைப் புலவர்கள்ஏடுகளில் அமைத்துள்ள பொருள் நூல்களை ஓய்வொழிவின்றி எடுத்தெழுதி அச்சிட்டுத் தமிழுல கிற்கு உதவ முன் வந்திருப்பது என் போன்றோர்க்குப் பேருக்கம் அளிப்பதாம். அறுபான் மும்மையாண்டு அடைந்துள்ள இம் முதுகவிராயர் 'கவிகுஞ்சரபாரதி' இயற்றிய 'அழகர் குறவஞ்சி' என்னும் பண்சுமந்த பாடல் ஐம்பத்தெட்டை ஐம்பத்தெட்டுப் பக்கங்களில் அழகுறப் பதிப்பித்துள்ளமை பலரும் பாராட்டற் குரியது.

இந்நூலில் "அலைகடல் பண்டைந்து இலங்கையரசை வென்று விடணனை ஆண்ட" "பஞ்சபதம்பங்கன் களைந்தான் பதியாகிய சோலைமலை அழகர்மீது வஞ்சித் தமிழில் குறவஞ்சி பாடிய பகுதிகளில் கலைமகள் பாடல், சுந்தரராசர் பவனி, மோகனவல்லி அழகர் பவனிகண்டு மயங்கல், மோகனவல்லியின் அழகை அழகரிடம் தோழி கூறல், குறமடந்தை சோலைமலை வளங் கூறல், சிங்கியைத் தேடிய சிங்கன் ஊராரை வினுதல்" முதலிய பிரிவுகள் கற்போர் உள்ளத்தைக் களிப் புறுத்தும் பான் மையை. திருக்குற்றாலக்குறவஞ்சி போன்ற நூல்களைப் பயின்ற வர் இந்நூலிலும் குன்றா நகைச்சுவை, எதுகை நயம் தொடை நடை முதலியன கண்டு மகிழ்வர். தமிழ்த் திருப்பணியை விருப் புடன் புரிவதே தம் உயிர்ப்பணியெனக் கொண்டுவக்கும் நண் பர் ஐயங்கார் அவர்கள் நீடுவாழ்ந்து சிறக்க இறைவன் திரு வருளை எந்நாளும் இறைஞ்சுகின்றேன்.

அன்பன்,

புலவரகம்
நெல்லை
20–9–1960

வித்துவான் பு. சி. புன்னைவனநாதன்,
பேராசிரியர், பெருநாவலர், தமிழ்ப்பெரும் புலவர்,
புலவர்குழுத் தலைவர், தென்னிந்திய தமிழ்சங்கம்,
திருநெல்வேலி.

ஆழ்வார் திருநகரி
பெரியன். தேசிகமையங்கார்
என்ற
பெரியன். வேங்கடநாராயணையங்கார்

முன்னுரை.

தமிழிலுள்ள பேரிலக்கியங்களையும் சிற்றிலக்கியங்களையும் தொகைநிலைச் செய்யுள், ஆற்றுப்படை, பெருங்காப்பியம், காப்பியம். நாற்பது, ஐந்திணைச் செய்யுள், கோவை, கலம்பகம் முதலிய தொண்ணூற்றாறு வகையாகப் பிரித்துள்ளனர். அவற்றுள் குறவஞ்சியும் ஒருவகை. இது குறத்திப் பாட்டு எனவும் வழங்கும். குறிஞ்சி நில மக்களுள் ஒருவகையார் குலம் குறம் எனப்படும். அக் குலப்பெண் குறவஞ்சி. வஞ்சி--கொடி போன்ற பெண்ணுக்கு உவமையாகு பெயர். குறக் குலத்திலுள்ள வஞ்சியினது தன்மையைக் கூறும் நூல் என இத் தொடர் விரிதலின் ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம். குறவஞ்சி நூல்களுள் பெரிதும் பயிலப்பட்டுப் பாராட்டுப் பெற்றது திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி அது குற்றாலநாதராகிய சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டது.

சைவப்பெருமக்கள் சிவபெருமானைப் பிரபந்தங்களமைத்துப் போற்றுவதுபோல வைணவப் பெருமக்கள் விஷ்ணு பெருமானைப் போற்றுவர். அழகர்மலையில் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலைப் போற்றும் சிறுபிரபந்தங்களாகிய அழகர் கலம்பகம், அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் போன்றவற்றோடு வைத்து எண்ணத் தகுந்தது இந்நூல்.

சிவகங்கை மருங்கில் சிலம்பாறு பாயும் திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்னும் அழகர்மலை விஷ்ணு பெருமான் அந்நகரில் பவனி வந்தார். அவரைக் கண்ட மோகனவல்லி அவர்பால் மாலுற்றுக் காதல் நோய் கொண்டாள். நற்றாயும் தோழியருங் கூறும் ஆறுதலும் தேறுதலும் அவட்கு அந்நோய் தணிப்பனவாக வில்லை.

சிங்கி என்னும் குறத்தி தோன்றுகின்றாள். அவள் திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்குறத்தி. மலைவளமும் தலச்சிறப்பும், அழகர் அருட்குணமும் விரிவாகக் குறத்தி கூறக்கேட்டு மோகனவல்லி சிறிது அமைதியுறுகின்றாள்.

பறவை வேட்டைக்குச் சென்ற சிங்கன் திரும்பி வந்து சிங்கியைக் காணாது கலங்கி அவள் நலங்களைப் பாராட்டிக் கூறித் தேடி அலைகின்றான். அவன் தோழனாகிய குளுவனாலும் அவனுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை. ஊரார் கூற்றினின்று அவ்வழிச் சென்று குறி கூறிய சிங்கியைக் கண்டு மகிழ்கின்றான் சிங்கன்.

இவ்வழகர் குறவஞ்சி நூலைப் பாடிய ஆசிரியர் பல வகை யாலும் அழகரைப் போற்றி வழிபட்டுப் பல பாடலில் தம்பெயரை அமைத்துள்ளார். 'செஞ்சொற்கவி குஞ்சரம் பேர்வளர்க் தேறவே', 'கவி குஞ்சரத்துக்கருள் தண்டுளவாபரணன்' 'கவி குஞ்சர பாரதி கருத்துறைந்த நிதி' என்பன காண்க.

இவ்வாசிரியர் உலக வழக்கோடியைந்த எளிதான சொற் களையும் தொடர்களையும் பழமொழிகளையும் நயம்பட எதுகை மோனை சிறக்கத் தொடுத்துப் பலவகை இயற்றமிழ்ப் பாடல்களை யும் இசைத்தமிழ்ப் பாடல்களையும் செய்து இந்நாடகச் சிற்றிலக் கியத்தைச் சிறக்கச் செய்துள்ளார்.

நிற்க, உயர்திருவாளர் பெரியன் சீனிவாசனவர்கள் தமி ழுக்கும் வைணவத்துக்குஞ் செய்துவரும் தொண்டு மிக மிகப் பெரிது. தம் திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயத்தின் மூலம் கம்ப ராமாயணம் போன்ற அரும்பெருங்காப்பியங்களையும் பிற சிற்றிலக் கிய நூல்களையும் அவர்கள் பதிப்பித்துத்தரும் அரிய செய்கைக்குத் தமிழ் உலகம் என்ன கைம்மாறு செய்ய இயலும்? அப்பெருமக னார் நீடிய ஆயுளோடும் கூடிய உடல்நலத்தோடும் வாழ்ந்து தாம் கருதிய பணியெல்லாம் நிறைவேற்ற நற்றுணையாமாறு எல்லாம் வல்ல நல்ல தலைவரை வேண்டுவோமாக.

ஆபிரகாம் அருளப்பன்
(தமிழ்ப் பேராசிரியர், சேவியர் கல்லூரி,
பாளையங்கோட்டை.)
8—9—'60.

அழகர் குறவஞ்சி.

MADURAI TAMIL SANGAM

சோலைமலை அழகர்.

விருத்தம்.

* ஆவரையாற் றுவரையுகந் தவரைமத அத்தவரை
யாண்டு மான்மேல்
நாவரையக் கணைதொடுத்த மாவலரை மேவலர்செய்
நடுக்கந் தீர்த்துக்
காவரைப்பைந் துகிலையெனக் காத்தவரைக் கயிலைவரைக்
கடவுள் வாழ்த்தும்
தேவரைத்தென் சோலைவரை யழகரைக்கோ வலவரையாம்
சிந்திப்பாமே. (1)

இதுவுமது : விருத்தம்.

பன்னிருநா மஞ்சொலிப்பன் னொருமகம்செய் தேத்தப்
பண்டுதச ரதன்மகவாய்ப் பாடிநவ நீதம்
தன்னையுண்டட் டாக்கரத்தின் பொருளெனக்கோ வியர்க்காச்
சப்தசுர வேயிசைத்தோ ரறுசமையங் காட்டி
மின்னுமுயர் பஞ்சவர்தூ தேவல்புரிந் தருளி
மிக்குறுநான் மறைமுதலாய் முத்தொழிலு மியற்றி
மன்னுமிரு வினைநீக்கு மொருபொருளா மெங்கள்
மாலழகர் பதமலரென் மணிமுடிக்குப் போதாம். (2)

இராகம் - தோடி — ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அருள்பாரையா கதியாரையா அருள்பார்

அநுபல்லவி.

மருமலர்த்துளபமணி மார்பா
திருமாலழகாஜயபத்ம நாபா (அருள்)

சரணங்கள்.

(அ) பவப்பிணிநீக்கிப் பழவினைபோக்கித்
தவபக்தியென்னிதையத் துறநோக்கி

(ஆ) சவரிசெய்விருந்து தனையுண்டுவந்து
அவனியளந்தோ அகத்துளிருந்துன் (அருள்)

(இ) சோனையைமாற்றித் துயரங்களாற்றி
ஆனினங்காத்தசுந் தரராஜமூர்த்தி (அருள்)

கலைமகள்.

விருத்தம்.

மலைமகள்த னருள்சிறந்த வழுதிநாட்டில்
மகிமைதிகழ் சோலைமலைத் தலத்திலென்றும்
நிலைமைகொண்டன் பரைக்காக்குங் கடவுளான
நீலவண்ண மாலழகர் பெருமைதன்னைத்
தலைமைபெறு குறவஞ்சித் தமிழாற்கூறத்
தவளநிறக் கருங்கூந்தற் பவளச் செவ்வாய்க்
கலைமகளென் திருநாவி லிருந்துநன்மை
காட்டுவாள் செஞ்சொலிசை கூட்டுவாளே. (3)

அடாணா – ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருள்செய்யவேணும் வாணி – என்னாவில் நின்
றருள் செய்யவேணும் வாணி

அநுபல்லவி.

கருமுகிலுறைவள முறுசோலைமலைவளர்
திருமாலழகர்மீதி லுரைசெய்யுங் கவிக்குநீ (அருள்)

சரணங்கள்

(அ) பஞ்சலக்ஷணங்கள்கற் றறிந்தவ ணிலையே
பாவினங்களுரைக்கத்தெரியேனர் நிலையே
தஞ்சமுன்பதமலராற் பின்புவே றிலையே
ஸரளமாகவாக்குப்பெருகவுங்க மலையே (அருள்)

(ஆ) சத்தஸ்ரூபமாக விளங்கும் சந்நிதியே
சதுர்முகன் தனக்குவாய்த் தருளும் சுரதியே
கர்த்தர் மூவரும்நிதம் துதிக்கும் சுமதியே
கமலாசனத்தில்வீற் றிருக்கும் பாரதியே (அருள்)

(இ) ஞாலமுழுதுமென்றன் கவிதனை மதிக்க
நாவலர்முதற்பெரி யோர்கள்ஸம் மதிக்க
கோலமிகுங்கவிகுஞ் சரமின் சொல்கதிக்க
குணக்குறவஞ்சித்தமி ழினைச் சொலித்துதிக்க (அருள்)

—o—

துர்க்கை.

திருமறைதே டரியபரம் பொருளெனமா முனிவரனு
தினம்பூ சிக்கும்
கருமுகின்மா லழகரதி மோகினியை மணந்தகதை
கனிவாய்க் கூறத்
தருமதே வதையெனவுங் கருதெமது குலதெய்வத்
தாயுமான
குருநாதர் மருவுமக மாயியங்கா ளேச்வரியைக்
கூறுவாமே. (4)

—o—

ஆஞ்சநேயர்.

வெண்பா.

ஏடவிழ்தார்த் பைந்துளப மேந்துபுய மாலழகர்
தாடொழுது வஞ்சித் தமிழுரைக்க—நாடியன்பால்
வந்தெனது சிந்தையுளே வர்த்தனைசேர் முற்றறிவைத்
தந்துதவு மாருதமைந் தா. (5)

இராகம் - மோகனம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வாசராஜன்குமாரனே — தமிழ் வளர்ப்பதுநீதானே.

அநுபல்லவி.

மாதுலாவியசெங்கண் மாலழகர்மீதினில்
ஓதுதமிழிலொரு கோதுகுறைவராமல். (வாத)

சரணங்கள்.

(அ) கூனமுடவன்கொம்புத் தேனுக்கிச்சித்தாற் போலே
குறவஞ்சித்தமிழ்சொல்லக் கருதினேனொருக் காலே
ஞானமுள்ளபெரியோர் ஊனஞ்சொல்லாமல் மேலே
நவரஸமும்பொருளும் சுவைமொழியாயன் பாலே (வாத)

(ஆ) தேர்ந்தவியாகரணங்கள் ஆய்ந்தருள் போதனே
திரைகடலைக்கடந்து கரைகண்ட பாதனே
சார்ந்தபடைக்கமுதம் ஈந்தவி னோதனே
சதுரனயோத்திரகு பதிமகிழ் தூதனே (வாத)

(இ) அஞ்சனைதேவிபெற்ற சஞ்சீவி ராயனே
அரிவைஜாநகிக்குமோ திரமீந்த தூயனே
செஞ்சொற்கவிகுஞ்சரம் இன்சொற்கு நேயனே
தீர்க்கமாயன்பர்களைக் காக்குமஸ காயனே (வாத)

—o—

ஆழ்வார்கள்.

விருத்தம்.

வானையளாந் துலவியதென் சோலைமலை வீற்றிருந்து
வரிவண் டெல்லாம்
தேனையருந் துங்கமல வாவிதிகழ் திருப்பதியாஞ்
செழுநகர்க்குற்
றானையன்பர்க் கருளழக நாரணனைப் போற்றிவஞ்சி
யன்பாய்க்கூறச்
சேனையர்கோ னொடுபதின்மர் சேவடியை யனுதினமுஞ்
சிந்தைசெய்வாம். (6)

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

கலைமுழுது முணர்ந்தவர்க்கு வாய்பேசா மூங்கையுரை
கற்பித் தாற்போல்
நிலைகடலை நீந்தினர்க்கு நீந்தறியான் நீந்துநெறி
நிகழ்த்தி னாற்போல்
அலைகடல்பண் டடைத்திலங்கை யரசைவென்று வீடணனை
யாண்ட சோலை
மலைபழகர் மீதுவஞ்சித் தமிழைநா வலவர்முன்யான்
வழுத்தி னேனே. (7)

பாயிரம் முற்றும்.

அழகர் குறவஞ்சி

13126

—o—

நூல்

கட்டியக்காரன் வரவு.

விருத்தம்.

தொய்யிலேந் தியமுலைமா மடந்தை மோகச்
சுகத்திலே வசித்தின்பஞ் சுகித்து நாகப்
பையிலே துயின்றதிரு வழகர் கஞ்சப்
பதத்திலே பதித்தமனப் பத்திக் காரன்
நெய்யிலே துவண்டகொண்டைக் கட்டுக்காரன்
நெற்றியிலே கஸ்தூரிப் பொட்டுக்காரன்
கையிலே பிடித்ததங்கப் பிரம்புக் காரன்
களக்காரன் கட்டியக்கா ரனும்வந் தானே. (1)

இராகம்-மத்தியமாவதி—ஆதிதாளம்

பல்லவி

கட்டியக்காரன்வந்தான்—மலையழகர் கொலுவில்வாசல் (கட்டி)

அநுபல்லவி

அஷ்டதிசைபுகழ வட்டத்திகிரிதனை
விட்டுக்கதிர்மறைத்த கட்டழகர் ஸபையின் (கட்டி)

சரணங்கள்

(அ) புரிந்தமுந்நூலுமாட்டிப் பொன்னாபரணம்பூட்டித்
திருந்தியநாமந்தீட்டிச் செயவிருதுபாராட்டி (கட்டி)
(ஆ) சிவகங்கைவளர்ந்தேறத் தேவர்கள்களிப்பூற
அவனியின் கலிமாற அழகர்பவனிகூற (கட்டி)

—o—

மாலழகர் சிவகங்கை நகரில் கொலு வீற்றிருத்தல்.

சந்தவிருத்தம்

மதியுல கந்தனை யுலவி வளர்ந்தெழு மாலிரு தண்சோலை
மலைமிசை தங்கிய கருமுகி லென்றொளி வளர்வடி வுங்கலைசேர்
பதுமமெ னுந்திரு முகமு மணஞ்செறி பாதமு மஞ்சோதிப்
பருதி யிளங்கதிர் முடிபுனை யுந்துள பமருவு தொங்கல்களும்
மதுர மிகுந்தந வரஸமெ னுஞ்சொலு மாதர ளந்தாவும்
வரிவளை யுந்திகி ரியுமணி யுங்கர வனசமும் மம்புசமுங்
குதிகொண் மருங்கணி யொலியு மிலங்கிய கோலமி குந்தேறக்
குழைதொடு குண்டலஅழகர் வளங்கொடு—கொலுவி லிருந்தனரே.

இராகம் — ஸாரங்கா — சாப்புதாளம்

பல்லவி

கோலமிகுஞ்செங்கண் மாலழகர் திருக்
கொலுவிலிருந்தனரே

அநுபல்லவி

சீல மிகுந்திடும்தென் — சிவகங்கைநகரினில்
செல்விஸௌந்தர வல்லிஸமேதராய்க் (கோலமிகுஞ்)

சரணங்கள்

(அ) பூசுரர்வேதத்தால் துதிக்கவே — தேவர்
பூமலர்பொழிந்தாடிக் குதிக்கவே — போற்றி
வாசவனயனுள்ளன் புதிக்கவே — வாழ்த்தி
மயிர்புளகமுற்றின்பங் கதிக்கவே — பல
காசினியிலுள்ளோர் பவத்தை யொழிக்கவே
கங்கையெனுஞ்சிலம் பருவி சுழிக்கவே
ராசராசற்குச் செல்வங் கொழிக்கவே
நன்மைப்பயிர்வளர்ந் தேறிச் செழிக்கவே (கோல)

(ஆ) சங்குசக்ரமதை நேர்த்தியே பெறத்
தரித்துமார்பினில்முந்நூல் சாத்தியே எழில்
தங்கப்பீதாம்பரம் போர்த்தியே நிற்குஞ்
சொரூபத்தைக்கண்டறவோர் வாழ்த்தியே எத்தத்
திங்கள்முகமண்டல மிலங்கவே
சிலைநுதல்தில கந் துலங்கவே
பங்கயப்பதச் சதங்கை குலுங்கவே
பரவுமடியவர் கலி விலங்கவே (கோல)

(இ) தாமரைமின்களிப் பூறவே பூவில்
தக்கமகங்கள் நிறை வேறவே செழுங்
காமர்சோலையில் செந்தே னூறவே செஞ்சொற்
கவிகுஞ்சரம்பேர்வளர்ந் தேறவே வானில்
சோமசந்தவி மானம் நிறக்கவே
தாயவர்புரிஅர்ச் சனை திறக்கவே
பாமங்கையர்சோ டனம் பிறக்கவே
மகதபோதனம் தவஞ் சிறக்கவே (கோல)

சுந்தரராஜப் பெருமாள் அஷ்டாவதாரக் காக்ஷியுடன் பவனி வரல்

இராகம் — ஸௌராஷ்டிரம் — ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திருப்பவனிவந்த விசித்ரங்களையாதி
சேடனாலுஞ்சொல்லக்கூடுமோ அழகர் (திருப்)

சரணங்கள்

மருப்பொழிற்சிவகங்கை மாநகர்மறுகினில்
மாதவர்களிப்புற வளர்சந்திரிகையதனில் (திருப்)

சரணங்கள்

கடற்குள் மறையொளித்த ஸோமகனை செயித்த
கயலவதாரக்காட்சி காட்டியே — வேலைத்
தடக்கமின்றிமந்தர கிரியைத்தாங்கியகூர்ம
தரிசனங்கொடுத்தின்ப மூட்டியே — மனத்
திடப்பொற்கணனைவென்றகிலம்படைத்தவராகச்
சேவைதந்தன்பர்பவ மோட்டியே — பரும்
உடற்குடல்பிளந்திரண்யனை வென்றகாட்சியளித்
துலகமுற்றுங்கருணை நாட்டியே — உள்
அடக்கமாய்மாவலிமுன் படிமூவடி யாசித்த
அருங்குறளுருவொடுமரசர்களைச் செயித்த
அடற்பரசுராமஸ்வ ரூபகங்காட்டி யெதிர்த்த
அரக்கனைவென்றஸ்ரீரா மாவதாரமோ டொத்த
அலதரதரிசன மளித்துமேதகு
அவைபுகுதலுமுளங் களித்தெலோர்களும்
மலர்மழைபொழிந்துப சரிக்கமோனவர்
மறையொடுதுதிகளுஞ் சரிக்கவேளழில் (திருப்)

மாலழகர் ஜெகன்மோகன கிருஷ்ண வடிவாய் பவனி வருதல்.

இராகம் – தோடி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மந்தரதரமாதவ சுந்தரராஜர்பவனி
வந்தவிந்தை யென்னசொல்லுவேன் (மந்தர)

அநுபல்லவி.

வந்தனமோ டனுதினம் சிந்தனைசெய் தந்தணர்சி
ரந்தனில் கரங்குவித்து வந்துபோற்றியே
கந்தமலர் தூவநிறை சந்திரிகை யுலாவுமந்திக்
காலைசிவ கங்கைநகர் கோலமிகு வீதிதனில் (மந்தர)

சரணங்கள்.

(அ) துங்கமிகு தவளப்ப ளிங்கினுற் பலகைசட்டங்
தொடுத்துப் பவளக்குத்துக் கால்திருத்திச்
சிங்கமத கரிபரி பொங்குதிக்குப் பாலர்முதற்
சித்திரப் பதுமைகளும் சுற்றிலிருத்தி
எங்கினுந்தகத கென்னவே — பூர்ணகும்பங்கள்
இந்திரலோ கம்முதற் சிறந்து மின்னவே
தங்கக்சரி கைத்துகில் இலங்குஞ்சூழி கையிலசைசங்
தாடுமாலை கட்டிவெகு ஜோடினையா னரதத்தில் — (மந்தர)

(ஆ) முத்துநவ ரெத்னமோட மைத்தமுக வட்டணிந்த
சுத்தநட னப்பரிகள் கட்டிவரவே
மத்தகஜ பேரியொட்ட கத்துடமா ரங்கள்முர
சத்தொனி சத்தமேகம்போ லோசை தரவே
தத்தையர் நடம்நடிக்கவே ஜயவிருது
சத்ரசாம ரைகள்பலர் முன்பிடிக்கவே
வெற்றிசேர னுமக்கரு டக்கொடிவிண் ணிலுலவ
வெள்ளிதங்க தீபட்டிகள் தெள்ளியப்ர பைஜொலிக்க (மந்தர)

(இ) மாமறையொ லியும்வயி ணவர்கள்ப தின்மர்திரு
வாய்மொழிப்ர பந்தங்களும் கோஷிக்கவே
நாமகீர்த்த னங்கள்சொல்லிப் பாகவதர் களுஞ்சூழ்ந்து
நண்புடன்தம் புருவீணை வாசிக்கவே
நேமிபாஞ்ச சன்யந் துலங்க — ரத்னப்பதக்கம்
நித்திலப்பைந் துளபங்க வுத்வமிலங்கக்
காமனுங் கமலமலர்ப் பூமனுமடிபரவக்
கவிகுஞ்ச ரம்புகழ்ப் புவியெங்கி னுந்திகழ (மந்தர)

—o—

சுந்தரராஜப்பெருமாள் பவனிகண்ட மாதர்கள்.

விருத்தம்.

பதம்பவன சுதன்பரவும் மாலழக வெனத்துதிக்கும்
பாவலோர்க்குச்
சதம்பவனம் பூஸ்திதிதந் தருள்வழுதி நிலந்தழைக்கத்
தகை மலர்ப்பூங்
கதம்பவனந் திகழ்பொழின்மா மலைமிசைவந் துதித்ததிருக்
கருணை மாலச்
சுதன்பவனி கண்டபெண்கள் பரவசமுற் றுளமுருகித்
தொடர்கின் றாரே. (3)

திபதை இராகம் — யதுகுலகாம்போதி — ஆதிதாளம்.

(அ) செங்கண்மாலழகர்வரும் துங்கமாம்பவனிகண்டு
தெரிசித்தார் — மலர் — வருஷித்தார் — உயர்
பிங்களநிறமாகிய மங்கையர் நிரைநிரையாய்ப்
பின்சென்றார் — சிலர் — முன்சென்றார்

(ஆ) பங்கயமுகத்திலிரு கண்களால் நோக்கியேநீலம்
பரத்தினார் — கண்ணன்மேல் — நிரத்தினார் — சிலர்
அங்கைவிரலாழியுடன் செங்கைவளையுஞ்சரிந்த
தறிகிலார் — மயல் — பிரிகிலார்

(இ) வலக்கரத்தில்தொடியிட்டோர் இடக் கரத்திற்கணியமெய்
மறந்தனர் — சிந்தை — துறந்தனர் — சிலர்
கலைப்பொன்னிடைதனைவிட்டு நிலத்திடைநெகிழ்ந்துவிழக்
கண்டனர் — வெட்கம் — கொண்டனர்

(ஈ) உருகுபெருங்கோடையில் நீர் பெருகிடங்கண்டமான்கள்போல்
ஓடினார் — மயங்கி — வாடினார் — சில
அரிவையர்மனங்களையன் திருமுன்செல்லவுயிர்சித்ரம்
ஆயினார் — பவள — வாயினார்

(உ) வில்லியைங்கணை உடலிற் சல்லடைக்கண்போல்துளைக்க
வெம்பினார் — விழி — அம்பினார் — சிலர்
வல்லிநுண்ணுடைதள்ளாட அல்லிமலர்க்கொடிபோல
வணங்கினார் — முலைச் — சுணங்கினார்.

(ஊ) எந்துமால்புயாசலஞ்செங் காந்தமெனப்பெண்கள்மனம்
இரும்பினார் — நகை — அரும்பினார் — கமழ்
சாந்தணிகும்பத்தனத்தில் தோய்ந்த கஞ்சுகங்களெல்லாம்
தறித்ததே — நில — வெறித்ததே.

(எ) கழைமதன்விடுத்தகணைத் தொளைவழியேதென்றல்புகக்
காய்ந்தனர் — சங்கையுற் — றாய்ந்தனர் — இவன்
தழைவுறுமிந்திரனென்றால் விழியவற்காயிரமுண்டே
தையலே — இதென்ன — மையலே

(ஏ) அயனுக்குநான்முகங்களுண் டிவனுக்கோர்வதனந்தோணு
தாரடி — தேர்ந்து — பாரடி — நல்ல
பயனுற்றசந்திரனென்றால் நியமித்தநாள்தோறுங்கலை
பருக்குமே — சிலநாள் — சுருக்குமே

(ஐ) ஐம்முகப்பகவனென்றால் கையினிற்கபாலமும்பாம்
பணியுண்டே — அக்க — மணியுண்டே — போரில்
எய்யும்வேற்குமரனென்றால் மைமயிலன்றிக்கருடன்
ஏதடி — வகை — ஓதடி

(ஒ) மங்கையர்கவுத்துவங்கொள்ள மார்பினிற்கவுத்துவங்கொண்ட
மாயனும் — கனி — வாயனும் — எழில்
சங்குசக்ரம் கையிற்கொண்ட செங்கண்மாலழகனிவன்
தானடி — ஐயம் — ஏனடி.

—o—

அழகர் பவனி வருகையில் தரிசிக்கவந்த அதிமோகனவல்லியின் வடிவம்

திபதை - இராகம் — காம்போதி — சாப்புதாளம்

(அ) மருத்தொடையுமிளைஞர் கருத்துமிறுக்குங்கொண்டைச்
சொருக்கினாள் — செம்ப
வளத்தைத்துப்பெனச்சொல்லிக் கழித்துப் பழிக்குமிதழ் முருக்
திருத்துமிந்துமுறிபோல் இருக்குஞ்சிலைநுதலின் [கினாள்
உருவத்தாள் — மதன்
செங்கைவில்லைப்பறித் திணங்கத்தரித்துக்கொண்ட புருவத்தாள்

(ஆ) தவத்திற்சிறந்தோர்சிலை மனத்தைக்கவரும்பாச
விழியினாள் — பால்
சற்கரைதேன்சீனி கற்கண்டமுதமெனு மொழியினாள்
உவர்க்கடலுதித்ததரளத்தைப்பழித்ததந்த
வரிசையாள் — மதன்
உற்பனகலைக்கொரு விற்பனமெனத்தகும் உரிசையாள்

(இ) முருந்துறழ்நகைதனைப் பரிந்துதழுவியசிந்
தாக்கினாள் அழகர்
பொருந்து மதனனம்பு திருந்துஞ்சாணைநிகர்க
போலத்தாள் — செழும்
பூகம்சங்கினை நிக ராகுங்சுந்தரமுள்ள கோலத்தாள்

(ஈ) சுணங்குபடர்ந்தெழுந்து கனங்கொண்டதனக்கும்பக்
குடத்தினாள் — உந்திச்
மணங்கொள்மலரைச்சுமந் திணங்கிவளைந்தகொடி
இடையினாள் — கணை
மாரனரண்மனைக்கு நேர்பொருந்தியகம்பத் தொடையினாள்

(உ) வழுத்துமுடையின்விலை யிழைக்கோராயிரங் கோடி
சொர்ணமே — இந்த
வஞ்சிநடையைக்கண்டுள் அஞ்சிநடக்குமட அன்னமே
தழைத்தஅழகரன்புற் றிருக்கும்மோகனவல்லி
யோகமே — உற்ற
தையலுடனேகூடி எய்திடு வாரிந்த்ர போகமே

—o—

மோகனவல்லி வருகை.

இராகம் — அமீர் கல்யாணி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மோகனமாமயில்மா துவந்தாள் — அதி
மோகன

அநுபல்லவி

நாகசயனன்றனைத் தாகமுடன்சேவிக்க (மோகன)

சரணங்கள்

(அ) கொண்டைச்சொருக்கில்மலர் வண்டசைந்தாடக்
குவளைவிழிகள்மதன் கணைகளைச்சாடச்
செண்டனையதனம்இரண்டும் பந்தாடச்
செகமயங்கநடந்து சகியுடன்கூட (மோகன)

(ஆ) இந்துநிகர்நுதலில் சிந்துரந்தீட்டி
இன்னிசைவீணைமீட்டி புன்னகைகாட்டிச்
செந்திருவைநிகர வந்த சீமாட்டி
தேசம்புகழுங்கண்ணன் ஆசைக்கண்ணாட்டி (மோகன)

(இ) மின்னிடையுடையினில் மேகலைசொலித்திட
விளங்குமார்பினில்மணிக் கலன்கள்ப்ரபலித்திட
வர்ணக்கங்கணத்தொடு மலர்சிலம்பொலித்திட
மாலழகர்தம்மன மாலைபலித்திட (மோகன)

—o—

மோகனவல்லி பந்தடித்தல்.

விருத்தம்

வந்தடுத்தேற் பவர்க்குமழைக் கனையகொடை யளிக்கும் நந்தன்
மகவாய்த் தோன்றித்
தந்தெடுத்திந் திரன்விடுத்த மழைதடுத்துக் கோவியர்க்காய்த்
தடமார் வெற்பை

முத்தெடுத்துக் குடைபிடித்த திருவழகர் பவனிகண்டு
மோக மின்னாள்
பந்தெடுத்துச் சகியருட னடிக்கின்றாள் சிந்துகவி
படிக்கின் றாளே. (4)

இராகம் – கமாசு—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மோகனவல்லி பந்தடித்தனள்
முத்துப்பந்தலிலே – அதி (மோகன)

அநுபல்லவி.

மேகவர்ணன் றன்னையுன்னியே – நறும் –
பாகனையமொழி பன்னியே
மிஞ்சிமிஞ்சிக்கொண்டு கொஞ்சிக்கொஞ்சிநின்று
ஜஞ்சஜலஞ்ஜலமென்றெழில் பஞ்சடியிட்டதிரஞ்சித (மோகன)

சரணங்கள்.

(அ) கொண்டல்நிகர்குழல் வண்டுமகரந்தம்
உண்டின்னிசை பாட – மலர்
மண்டியபின்னற் சடையதவிழ்ந்து
மதுவும்வழிந் தோடக் – கருங்
கெண்டைவிழிகளி ரண்டுமனங்கன்
கணையை யிகழ்ந் தாட – நல்ல
தண்டமிழ்பாடிக்கொண் டாடிக்கொண்டாடியே
தந்ததகுந்தகுஜந்தரிகிடுத்தாங்கிடுத்தோமென்றதி (மோகன

(ஆ) செந்திருமங்கைநு தலிற்சிந்தூரத்
திலதந்தளத ளென்ன – காதில்
கொந்தளவோலை ஜிமிக்கிபொற்பாவிலி
சோஸுபளப ளென்ன – வளைக்
கந்தரந்தன்னில ணிந்தநவரத்னக்
காரைநிகநி கென்ன – பூர்ண
சந்த்ரனெனும்வத னத்திலொளிமின்னத்
தக்கதகஜ்ஜணுதகதரி க்டுதஜணுதகதோமென்றதி (மோக

(இ) குங்குமகந்தம ணிந்தஸ்தனங்கள்
குலுங்கியிலங் கிடவே – திவ்ய
மங்களஞ்சேர்முத்து மாலையொடு ரத்ன
மாலையசைந் திடவே – வர்ணச்

செங்கைக்கடையங்கள் கங்கணவோசை
ஜயம்ஜயமென் றிடவே – உயர்
தங்கக்கொடியிடை யங்கைக்கடங்கிடத்
தங்கததிங்கிண தீங்கிணதகத்திங்கிண-தோமென்றதி(மோகன)

(ஈ) அன்னத்தைச்சூழ்ந்த மயிற்குலம்போற்சகி
மார்களரு கிருந்து – பாட
மின்னொத்தமேகலை துன்னிடமிக்க
வியந்துநடம் புரிந்து – தாளில்
துன்னியதண்டைச் சதங்கைகலின் கலீ
ரென்ன மனம் பரிந்து – தேவ
கின்னரரம்பையர் கிம்புருடாதியர்
கந்திருவாதியர்கான மிசைந்துபுரிந்திடவேயதி (மோகன)

(உ) மத்தளதாளங்கள் துத்தியொடும்நய
மானச்ருதிகூடி – திவ்ய
ஸத்வகுணஹரி பக்தஜனாதியர்
தம்மைப் – புகழ்ந்தாடி – அதி
பக்தியுடன் கவி குஞ்சரஞ்சொல் கீர்த்த
னத்தைமிகப்பாடி – ஜக
கர்த்தனெனுஞ்சோலை மாமலைமேவிய
கண்ணனெனுங்கடல்மாமணி வண்ணன்றனையெண்ணிநாடி
(மோகன)

மோகனவல்லி கும்மியடித்தல்.

விருத்தம்.

மாகனகந் தூசுநித மறையோர்க் கீயும்
மதனஜக மோகவல்லி வைணதேய
வானக மனையப்புய னாயி ரம்பொன்
மணிமுடியார் பணிசயனன் மலர்மா மங்கை
பாகனக முறுசனக னுடல் களைந்து
பண்ணவரைக் காத்தகண்ணன் பாதம் போற்றிக்
கோகனக வதனசகி மார்க ளோடுங்
கூடினாள் குமியடித்துப் பாடி னாளே (5)

கும்மிக் கண்ணிகள் – இராகம் மாஞ்சி—ரூபகதாளம்.

(அ) மங்களஞ்சேர்சோலை மாமலைமேவிய
மாலழகர் கும்மிப்பாட்டுரைக்க
அங்கஜமாமுகவைங்கரனுமயி
லாறுமுகத்தனுக்காப்பாமே.

(ஆ) துங்கவழகர்ப தம்போற்றிஞானத்
தூய்யகும்மித்தமிழ்ப்பாட்டுரைக்கச்
சங்கமுஞ் சக்ரமும் சேடன்மாருதியுந்
தாவுங் கருடனுங்காப்பாமே

(இ) மோகனவல்லியமுத வல்லி யடி
முத்துவல்லியதிசித்ர வல்லி
நாகவல்லிபசுந்தோகை வல்லி நவ
ரத்நவல்லியானந்த வல்லி

(ஈ) செண்பகவல்லி சினேகவல்லி குண
சீலவல்லி துணைமாலை வல்லி
அம்புஜவல்லிஸரஸ வல்லி நீங்கள்
அஞ்சாறுபெண்களும் வாருங்கடி

(உ) முத்துரத்நமதி சித்ரரத்நம் அதி
மோகரத்நஞ்சடைநாகரத்நம்
புத்திரரத்நத்தைப் பெற்றுமகிழ்ந்திடும்
பூவையரெல்லோரும் வாருங்கடி

(ஊ) மாணிக்கமாலை துணைமாலை திரு
மாலைவணங்குங் குணமாலை
ஆணிப்பொன்மாலை மணமாலை பூண்ட
அங்கிமின்னார்களே வாருங்கடி

(எ) அன்னத்தைவென்ற நடையழகி மெது
வானகதலித் தொடையழகி
மின்னொத்திலகு மிடையழகி மணி
மேகலையுற்ற உடையழகி

(ஏ) பந்தைப்பழித்த தனத்தழகி செழும்
பத்மமதிவ தனத்தழகி
சந்திரகாந்தக் கனத்தழகி காவி
தன்னைவென்றநய னத்தழகி

(ஐ) காந்தளைப்போன்றசெங் கையழகி வாசம்
கமழும்சண்பக மெய்யழகி
மாந்தளிர்போன்ற நிறத்தழகி சுக
மங்கையரோஒன்று கூடுங்கடி

(ஒ) பொன்னாபரணங்கள் பூட்டுங்கடி நல்ல
பூமலர்கொண்டையிற்சூட்டுங்கடி
வர்ணவளைக்கையை நீட்டுங்கடி கும்மி
வல்லமையேயிங்கே காட்டுங்கடி

[சில பாகங்கள் இல்லை]

(இ) மாலையுஞ்செம்பொன் ஓலையும்வர்ணச்
சேலையும் அணியாமல்
காலையும்அந்தி மாலையும்எண்ணம்
கலங்கி யுறக்கம் விலங்கி யேமிக என்தன் (மகள்)

(ஈ) திடத்தநடுவ னிடத்தினிலுடுக்
கடித்தாகிலும் பார்ப்போம்
இடக்குடனெவர் பார்த்திடுங்கண்
ணேறோநாவேறோஎவ்வாறோதெய் வக்கூறோஎன்தன்(மகள்)

(உ) மாலழகர்தம் கோலங்கண்டிவள்
மதிமயக்கமுற்றாளோ
கோலமதப்பேய் பிடித்ததோவகை
கூறுவா ரன்றியே சீறுபா றென்றிப்போ தென்தன் (மகள்

—o—

மோகனவல்லி சோகம்தீரத் தாய் சகியரைக்கொண்டு உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

படித்துமுன்னாட் பழகிமுதிர் சினேகத் தாலே
பரிவோடவ லளித்தகுசே லருக்கன் போடு
மிடித்துயரந் தீரநிதி யளித்துக் காத்த
மெய்முகின்மா லழகர்தந்த விரகத் தாழ்ந்த
பிடித்துடிமின் னிடையுளபுத் திரியைக் கையாற்
பிடித்துரித்தோ டணைத்துடைநன் குடுத்திக் கந்தப்
பொடித்துகளும் பனிநீருந் தெளித்து நன்றாய்ப்
போற்றியன்னை சகியரைக்கொண் டாற்று வாளே (8)

திபதை – இராகம் – சங்கராபரணம்—ரூபகதாளம்.

(அ) சந்தணக்குழம் பெடுத்தணிமுலைத் தடத்திற்பூசுவார் – காமத்தை
தழலைவளர்க்க மழைவிழியளை விசிறிவீசுவார்
கந்தப்பொடியுஞ் சாந்தும்புனுகுங் கலந்துதூவுவார் மங்
கருத்தைத்தெரியா துரைத்துக்காமன் கணையையேவுவார்

(ஆ) ஒத்ததனத்தின் முத்தணிகளும் உருகுதேயென்பார் நல்
ஒளிமலர்ச்செழுந் தளிர்ப்பொன்மேனி கருகுதேயென்பார்
மெத்தைதனைவிட் டெடுத்துப்பைந்தளிர் மீதிற்கிடத்துவார்- இசை
வீணைதம்பூரு மீட்டிக்கீதங்கள் மிகவும்நடத்துவார்

(இ) சாமத்திலிந்தக் காமப்பேயை தடுப்பதாரென்பார் மதன்
சன்னதநீங்கத் தகுந்தபூசை கொடுப்பதாரென்பார்
காமக்காச்சல் தணிக்கமருந்து செலுத்துவீரென்பார் எங்கள்
கர்த்தனழகன் சித்தந்திருந்த வழுத்துவீரென்பார்.

மோகனவல்லியைத் தாய் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

மஞ்சனைய கருங்குழற்கோ வியர்க்கா யாற்றின்
மருங்கதனில் தனிக்காக்ஷி யளித்தந் நாளில்
கஞ்சனயந் திறைஞ்சவன்றேன் கரவுசெய்த
கன்றினம்போல் வேறமைத்தக் கணத்திற் பன்றேட்
புஞ்சநய வேயிசைத்தா வினத்தைக் காத்த
புனிதகுண வழகர்மிசை யாவ லுற்ற
பஞ்சனைய மெல்லடியார் மகளை நோக்கிப்
பார்க்கின்றாள் தாய்கடிந்து கேட்கின்றாளே. (9)

கீர்த்தனம் — இராகம் — கல்யாணி — ரூபகதாளம்.

பல்லவி

மாதேயங்கே யேதுக்குச்சென்றாயடி — மாயன்
பவனியில்வரும் வேளையில் (மாதே)

அநுபல்லவி.

மாதுலாவி வளருஞ்சிவகங்கை
வள்ளலான அழகருடைய
உள்ளந்தெரி யாமலென்தன் (மாதே)

சரணங்கள்.

(அ) கன்னியர் மாடத்தின் வாசற்படியைக்
கடக்கவும் ஞாய முண்டோ — சற்றும்
என்னுரை கேளாத வன்னெஞ்சி யைப்பெற்
றெனக்கொருவாயு முண்டோ — இப்போ
தன்னெஞ்சறியாமற் சன்னதங்கொண்டிந்தச்
சட்டஞ்செலுத்துகிறாய் திட்டந்திட்டம் பெண்ணே
உன்னையடக்கத்திறமெனக்கில்லையே
ஊரினுடைய வாயைமூட உலைமூடியும் தானுண்டோடி (மா)

(ஆ) கொள்ளாது தாய்மொழி தள்ளியபிள்ளை
குலத்துக்குச் சின்னமடி — மிகத்
தெள்ளித் தெளிந்த என் தேனே யுனக்கிந்தத்
திண்ணக்கம் தானென்னடி — வெகு

(இ) சாமத்திலிந்தக் காமப்பேயை தடுப்பதாரென்பார் மதன்
சன்னதம்நீங்கத் தகுந்தபூசை கொடுப்பதாரென்பார்
காமக்காச்சல் தணிக்கமருந்து செலுத்துவீரென்பார் எங்கள்
கர்த்தனழகன் சித்தந்திருந்த வழுத்துவீரென்பார்.

மோகனவல்லியைத் தாய் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

மஞ்சனைய கருங்குழற்கோ வியர்க்கா யாற்றின்
மருங்கதனில் தனிக்காகூழி யளித்தங் நாளில்
கஞ்சனயந் திறைஞ்சவன்றேன் கரவுசெய்த
கன்றினம்போல் வேறமைத்தக் கணத்திற் பன்னாட்
புஞ்சநய வேயிசைத்தா வினத்தைக் காத்த
புனிதகுண வழகர்மிசை யாவ லுற்ற
பஞ்சனைய மெல்லடியார் மகளை நோக்கிப்
பார்க்கின்றாள் தாய்கடிந்து கேட்கின்றாளே. (9)

கீர்த்தனம் — இராகம் — கல்யாணி — ரூபகதாளம்.

பல்லவி

மாதேயங்கே யேதுக்குச்சென்றாயடி — மாயன்
பவனியில்வரும் வேளையில் (மாதே)

அநுபல்லவி.

மாதுலாவி வளருஞ்சிவகங்கை
வள்ளலான அழகருடைய
உள்ளத்தெரி யாமலென்தன் (மாதே)

சரணங்கள்.

(அ) கன்னியர் மாடத்தின் வாசற்படியைக்
கடக்கவும் ஞாய முண்டோ — சற்றும்
என்னுரை கேளாத வன்னெஞ்சி யைப்பெற்
றெனக்கொருவாயு முண்டோ — இப்போ
தன்னெஞ்சறியாமற் சன்னதங்கொண்டிந்தச்
சட்டஞ்செலுத்துகிறாய் திட்டந்திட்டம் பெண்ணே
உன்னையடக்கத்திறமெனக்கில்லையே
ஊரினுடைய வாயைமூட உலைமூடியும் தானுண்டோடி (மா)

(ஆ) கொள்ளாது தாய்மொழி தள்ளியபிள்ளை
குலத்துக்குச் சின்னமடி — மிகத்
தெள்ளித் தெளிந்த என் தேனே வுனக்கிந்தத்
திண்ணக்கம் தானென்னடி — வெகு

கள்ளமுடன்பதினாயிரம் பெண்கள்
கற்பையழித்திட்ட சற்பனைக்காரனென்
றுள்ளதுசொன்னாலும் சள்ளையடிநடை
ஓதிமமே அழகருடைய சேதிகள்தெரி யாமலென்தன் (மா)

(இ) வல்லமைசேர்தரு மாமறையோர்நிதம்
வாழ்த்தும் இரு சரணன் — நாளும்
சல்லாபனாங் கவி குஞ்சரத்துக்கருள்
தண்டுளவா பரணன் — உயர்
செல்வமிகுஞ்சிவ கங்கையில் மேவிய
செங்கணழகர்க் கிணங்கியமோகன
வல்லிஉன்னுல்லாச மென்னடை சண்டினி
மாமணமது செய்துகொள்
ளாமலும்விடு வானோ போடி (மாதே)

—o—

மோகனவல்லி சகியிடம் உரைத்தல்.

விருத்தம்.

பசத்தாக மின்னனைசொற் கெதிர்கூ றாமல்
பயந்தயர்வுற் றுளமயக்குற் றழகர்மோக
வசத்தாலெற் பகலிரவோர் யுகம்போ லாகி
மழைமதற்கண் துயிலுமிலை பசியுமில்லை
பசித்தாலு மெள்ளளவு புசிப்பு மில்லைப்
பாலடிசில் மங்கையர்கள் பரிந்தங்கூட்டப்
புசித்தாலும் ருசிக்கவிலை யவளின் செய்வாள்
புலம்பியிந்த விதம்சகிபாற் புகல்கின்றாளே. (10)

இராகம் — வகுளாபரணம் — ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மோகமிஞ்சுதென்னசெய்வேன்மொய்குழற்சகியேமானே
ஆகம்பசப்புற்றதாலிங்கணுவளவேனுமனஞ் சகியேனே (மோ)

அநுபல்லவி.

நாகவணைமீதுயோகானந்தல்செய்யுங்கண்ணன்தானே
தாகமோ டெனைச்சேராவிடில்
அரைக்ஷணமேனுமுயிர்தரியேனே — மா — மோக

சரணங்கள்.

(அ) பஞ்சணைமீதிற்படுக்கப் பரிவாய்முத்தங்கொடுக்க
வஞ்சமாரன்றன்னையொடுக்கக் கண்ணன்
மகிழ்வுற்றென்னுடன்லீலைதொடுக்க (மோக)

(ஆ) மன்மதன்மதம்பாராட்டி மாயவன்மேலாசை காட்டி.
யென்மனதிளகிடவாட்டிக்கணை
யெய்கிறான்வில்லின்றனைமாட்டி (மோக)

(இ) கவிகுஞ்சரபாரதி கருத்துறைந்தநிதி
பவனிக்காட்சிதந்தென்மதிதனைப்
பற்றிக்கொண்டதாலவன்மீதிலதி (மோக)

மோகனவல்லி அழகரிடம் சகியைத் தூதுபோகச் சொல்லல்.

விருத்தம்.

அங்கண்மா வனந்திகழ்கோ குலத்தோர்நாள் கோவியரா
குலத்தைத் தீர்க்கத்
திங்கள்கலா விடங்கொழுந னெனக்கூடி யவளகந்தை
தீர்த்தக் ளூரர்க்
இங்கிதமா யமுனைநதிக் குள்ளினுமக் கரையினுங்கண்
காக்ஷியீந்த
செங்கண்மா லழகனிடத் தென்விரகஞ் சொலச்சகிநீ
செல்லென்பாளே. (11)

இராகம் – பரசு—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மங்கையேநீதூதுபோடி எங்கள்
மாலழ கனைக்கூட்டி வாடியிப் போதேசேடி (மங்கை)

அநுபல்லவி

பங்கயன்றனைப்பயந்த செங்கமலக்கண்ணனைமுன்
பவனியிற்கண்டுமோக பரவசங்கொண்டேனடி (மங்கை)

சரணங்கள்

(அ) எனுமதப்பயல் மாலைக்களிற்றின்மீ
தேறியுலாவித் திரிந்தானடி – கணை
சீறியென்மார்பிற்சொரிந்தானடி — கடுங்
கோலப்பிறைக்கோடுந் தைக்குதே — இரு
கும்பத்தனத்தைத் துளைக்குதே — யுடல்
பாலுற்றனலாக மொய்க்குதே — தீம்
பாலன மும்ருசி யாமலே கைக்குதே (மங்கை)

(ஆ) வில்லிமலர்க்கணை சல்லடைக்கண்போல
மெய்யடங்கலு மழுந்திடுதே — கண்ணன்
மையல்புளகித் தெழுந்திடுதே — மிகச்

சல்லைக்குறுந்தென்றல் சீறுதே — வரிச்
சங்கக்கடலொலி மீறுதே — மாவில்
அல்லிற்குயிலிசை கூறுவே — விடி
யாமனெடியுக மாய்வளர்ந் தேறுதே (மங்கை)

(இ) ரஞ்சிதமாமறைக் கஞ்சன்முதற்றேவர்
நாளுந்தொழுமாமலர்க் கண்ணனை — எனை
யாளுங்கடல்மாமணி வண்ணனை — நான்
பஞ்சணைமீது நிதங்கூடவே — உள்ளம்
பரமானந்த சுகத்தை நாடவே — கவி
குஞ்சரத் தின்சொலிசை பாடவே — என்றும்
கொஞ்சிக்கோலாகல மாய்விளை யாடவே (மங்கை)

—o—

சகி அழகரிடம் சென்று மோகனவல்லியின் நிலைமை தெரிவித்தல்.

விருத்தம்.

அல்லியங்கோதைநல்லா ளதிமோக வல்லியென்பாள்
வில்லியின் குதையம்பாலே மெலிந்திடு முள்ள வாவைச்
சொல்லிட விரைவாய்ப் பாங்கி துளவணு லயஞ்சென் றேத்தி
வல்லியின் கருத்தைச் செங்கண் மாலிடம் வழுத்து வாளே. (12)

இராகம் — மாஞ்சி—அடதாளம்.

பல்லவி.

மோகனவல்லிமின்னாள் உன்மேல்
மோகமதாகினள் ஐயா ஸாமி (மோகன)

அநுபல்லவி.

நாகவணையினிற்கண் துயிலு மணிவண்ணனே
நந்தன்பாலகனை செந்தாமரைக்கண்ணனே (மோகன)

சரணங்கள்.

(அ) கொங்கைக்கு டங்கெவுளபாத்ரம் — அந்தக்
கோதைநல்லாள்ரதி கோத்ரம் — செழும்
பங்கஜதளமவள் நேத்ரம் — தங்கள்
பார்வைக்கிணங்கியஸத் பாத்ரம் — நின்கைச்
சங்கங்கந் தரங்காணும் தயவுற்றிணங்க வேணும்
நங்கையர்க்காசை பூணும்—நடைகண்டாலனம் நாணும் (மோ)

(ஆ) தண்மலர்க்குழ லொரு பாகம் — பின்னல்
சடைகண்டொளிக்குங்கரு நாகம் — உயர்
செண்பகப் பூமணம் தேகம் — நாளைச்
சேர்ந்தபின்தெரியும்வை போகம் — அவள்
தண்மைமொழிகற் கண்டு — சமைந்தொருமாத முண்டு
பண்புசேரெழில் கண்டு—பவனிமேலாசை கொண்டு (மோ)

(இ) மழைநிறத்தொளிகொண்ட நீலா — அன்பர்
மனதிலுறையுங்குண சீலா — செழும்
கழைமதன் தனைப்பெற்ற லோலா — செஞ்சொற்
கவிகுஞ்ச ரத்துக்கனு கூலா — மால்
அழகரேயுந்தன் மேலே — ஆசைமிகுந்தன் பாலே
பழநெகிழ்ந்தொருக் காலே—பாலில்வீழ்ந்தது போலே (மோ)

இதுவுமது விருத்தம்.

சேலிருக்கும் விழியுடையாள் தேனிருக்கு மொழியுடையாள்
சிறந்தமோக
மாலிருக்கு மனமுடையாள் வாரிருக்குந் தனமுடையாள்
வல்லியென்றே
பாலிருக்குங் கடல்நடுவே படுத்திருக்குங் கண்ணனெனும்
பக்ஷிராஜன்
மேலிருக்கு மழகர்மன மெலிந்துருக்கும் படிசேடி
விள்ளுவாளே. (13)

இராகம் — நவரோஸ் — திருபுடைதாளம்.

பல்லவி.

அணையவாரும்செழுமணிவண்ணனே — ஸாமி
அணையவாரும்

அநுபல்லவி

பணைமலர்த்தடஞ் சூழும் அணிசோலைமலை வாழும்
பனகசயனரேமோ கனவல்லிதனைக்கூடி (அணைய)

சரணங்கள்.

(அ) பருதிநிகரிரதப் பவனியில்வருகையில்
கருதிஉம்தமையெதிர் கண்டாளாம் — அந்த
அரிவையன் றுமுதலாப் பொருமதன்பகழியால்
அங்கமிகமெலிந்து — பொங்கியுமைநினைந்து
அளமும்பாலுங்கசந்து — தனியேமிகப்பயந்து
அணைமிசை துயிலாமல் — இணைமொழியயிலாமல்

அஞ்சுகிறாளெங்களைக் — கெஞ்சுகிறாள்
திருவுளமிரங்கியே — கருணைக்கிடமான உன்
சிந்தையதனிலோர்ந்து — ஸந்ததம்களிகூர்ந்து (அணைய)

(ஆ) அந்திமுன்னேரத்தில் சந்த்ரிகைகுடிகொண்டு
வெந்திடும்தழலெனவே தாவுதாம் — அந்தச்
செந்திருநிகர்மின்னாள் கொந்தளகந்தனிலே
செழுமலர்முடியாமல் எழிலிசைபடியாமல்
சீறுந்தென்றற்புலிக்கும் மீறுங்கடலொலிக்கும்
சினமாங்குயிலுக்கும் அனமாம்பயிலுக்கும்
தியங்குகிறாள்சிந்தை மயங்குகிறாள் — அனு
சந்ததமும் உமது சிந்தைமகிழ்ந்துநங்கை
தாகமோகந்தீரவே யேகபோகமாகவே (அணைய)

(இ) சீர்தவநிறைமறை யோரனுதினம்போற்றும்
செங்கணழகரெனும் திருமாலே — அந்த
வாரணிதனமங்கை நேர்தெரிந்துகொள்ளாமல்
வன்கண்மைசெய்வ தேதுபெண்கள்மேலென்ன வாது
மயல்கொண்டுவந்ததாலே தயவுசெய்துகை மேலே
வனமாலைதருவீர் கனசுகமேபெறுவீர்
மாயனேவே யூதுங்கனி வாயனே — அந்தக்
கூர்விழியாளுடனே எர்பெருகியகவி
குஞ்சரம்பதம் பாடிரஞ்சிதமுடன்கூடி (அணைய)

சகி அழகரையழைத்து வராது கண்டு மோகனவல்லி வருத்தமுற்றுரைத்தல்.

விருத்தம்

வெம்மதிக்குந் தென்றலுக்கு மெலிந்துவாடும்
மெல்லியதி மோகினிப்பெண் விரகமுற்றும்
அம்மதிக்கு முயர்வதனத் தழகர்முன்னம்
அறிக்கையிட மணமாலை சூடுஞ்சிந்தை
சம்மதிக்கு முண்மதிதேர்ந் தடைந்துபாங்கி
தையல்திருத் தாள்பணிந்தென் னனையேயுன்றன்
செம்மதிக்கு ரியவழகர் நாளையுன்பால்
சேர்வரென அதற்குவல்லி செப்புவாளே. (14)

வெண்பா

வாளேர் வழியணங்கே மாலழகர் வந்தினிமேல்
தோளினிலே நாண்மாலை சூட்டுமென்றாய் — தேளேர்

விடத்தைகே ராகு மிகுபசிக்கு நாளே
ரிடச்செய்த வாறுபோ லின்று. (15)

—o—

அதற்குப் பாங்கி கூறல்.

வெண்பா.

வள்ளைக் குழைமோக வல்லிசுக்குக் கண்டவுடன்
பிள்ளைப் பெறநினைந்து பேசுகின்றாய்—தெள்ளியசீர்
செம்மழைத டுத்தமலர்ச் செங்கரத்திற் சங்கணிந்த
நம்மழகர் தம்மயலி னால். (16)

—o—

மோகனவல்லி தனித்து வருந்தல்.

விருத்தம்.

ஆவிலே நடைபயின்று மாலிலையி லேதுயின்று
மாயர்வீட்டிற்
காவிலே வெண்ணையுண்டு கருடனிலே வருமழகர்
கருது மென்பால்
வரவிலே நினைவுமிலை மதியிலே தயவுமிலை
மானே யென்கண்
இரவிலே துயிலுமிலை யேந்திழையே யானுமிதற்
கென்செய்வேனே (17)

அடிமடக்குத்திபதை. இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்

(அ) சேடசயனஞ் செய்துமகிழ்ந்தவர் எனையணைந்துவி
சேடசயனஞ்செய்துமகிழ்கிலார்
பாடியினில்தந் தயையகந்தவர் வாயின்வேயிசை
பாடியினித்தந் தயையுகக்கிலார்

(ஆ) இடைச்சியரக முரிநெய்க்கலந்தவர் மெலிந்துவாடும்சிற்
றிடைச்சியென்னக முருகக்கலக்கிலார்
வடத்திற்றுழந்தை அங்கத்துறைந்தவர் எனதணிமுத்து
வடத்திற்குழைந்தென் னங்கத்துறைகிலார்

(இ) வில்லையொடித்தம் மானைக்காத்தவர் மாரன்கருப்பு
வில்லையொடித்தென் மானங்காக்கிலார்
கல்லையுருமங் கையெனச்செய்தவர் என்றன்முன்மிகு
கல்லையுறுமங் கயனைச்செயிக்கிலார்

(ஈ) அம்பரத்தினிற் கதிரையொளித்தவர் தனத்திடைமதன்
அம்பரத்தினிற் கதிரையொழிக்கிலார்
உம்பர்க்கிதமுற் றமுதமளித்தவர் நிதமுங்கூடி
யுண்பற்கிதழ்முத் தமுதமளிக்கிலார்

(உ) வனத்துளவத்தை அகத்தில்தரித்தவர் எனைவருத்தும்யவ்
வனத்துளவத்தை அகத்தில்தரிக்கிலார்
அனத்துறுமயன் தனக்குத்தந்தையார் அணையினேகச
யனத்துரிமையென் றனக் குத்தந்திலார்

(ஊ) கடலைக்கடக்கக் கவிகொண்டணைத்தவர் — எனதுமோகக்
கடலைக்கடக்கக் கைக்கொண்டணைக்கிலார்
மடலெழுதவொண்ணா தென்னெஞ்சமே - ஆயினுமென்றன்
மாலழகர்தம் பாதந்தஞ்சமே.

அதிமோகனவல்லிக்குச் சதி கூறல்.

விருத்தம்.

கடக்கவோர் கரையி லாத காமநீ ராழி யுள்ளத்
தடக்கவோர் திறமி லாத வதிமோக வல்லி தன்னை
விடக்கொடும் புண்ணிற் கோலை விட்டுளை வகைபோற் பாங்கி
யிடக்கொடும் பழமை சொல்லி யிடிக்கின்றாள் படிக்கின் றாளே.(18)

இராகம் - கேதாரகவுளம்—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பாவையேஸாமி வருமுன்னித்தனை
பதட்டந்தானுனக்கென்னடி — அடி (பாவையே)

அநுபல்லவி.

ஆவலழகர்மேலுற்ற தாலே — நோய்
அரிசிகொதிபொறாதென்றாற்போலே (பாவையே)

சரணங்கள்.

(அ) காதலைமனதில் அடக்கவேணும்
கர்த்தனுக்கும் இச்சைகொடுக்கவேணும்
பாதத்தில்நீயன்பு தொடுக்கவேணும்
பதறாதிருந்தல்லோ படுக்கவேணும் (பாவை)

(ஆ) உள்ளத்தில் நம்பிக்கைகொள்ள வேண்டாமோ
ஓகோவுன்சிந்தையும் இப்படிநோமோ
கிள்ளைக்குச்சொல்வதுபோற் சொல்லலாமோ
கிணற்றுநீரைவெள்ளம் கொண்டுபோமோ (பாவை)

(இ) உண்டென்றுநம்பினால் தெய்வந்தாராதோ
உற்றபொருள்கையில் தானேவாராதோ
அண்டையில்நின்று சிணுங்கிறாயேதோ
ஆக்கப்பொறுத்தவர்க்காறப் பொறாதோ (பாவை)

(ச) எங்களழகர்க்ருபையா லெப்படியும்
எண்ணினகாரியம் நன்மையாய்முடியும்
நங்கையேசொல்கிறேன் கேளுள்ளபடியும்
காழிகைமுப்பது சென்றல்லோவிடியும் (பாவை)

(உ) குஞ்சரத்தையென்றும் காப்பதுபோலே
கூடியணையவருவார் தன்னாலே
பஞ்சரிப்பேதுக்கடி யொருக்காலே
பகுத்தறிந்துகொள்ளாமல் மென்மேலே (பாவை)

—o—

மோகனவல்லி கடலை நோக்கி வினவுதல்

விருத்தம்.

உரைத்ததெலாஞ் செவிடன்கா தூதியசங் கெனச்சகிதன்
னுள்ளந்தேறங்
கரைத்த தெலாங் கருங்கடலிற் பெருங்காயங் கரைத்ததெனக்
கண்ணன்றானும்
விரைத்தமயல் வேதையினால் வருந்துமதி மோகினிபால்
விருதாவாகத்
திரைத்தெழுமார் கலிக்குளெழு மொலிக்குமன திறங்கி உரை
செய்கின்றாளே. (19)

இராகம் — செஞ்சுருட்டி — ரூபகதாளம்

பல்லவி.

கடலேயென்றனைப் போலவேநீயும்
காதலுற்றாயோ — கரும் (கடலே

அநுபல்லவி

அடர்சோலை மலைமேவிய
ஆயனாகிய மாயனிடத்தில் (கடலே

சரணங்கள்

(அ) மாலையடைந்து நின்றேன் நீயு
மாலையடைந்துநின்றாய் — கை
வளைகள் நெகிழ்ந்து நின்றேன் நீயும்

வளைகள் நெகிழ்ந்து நின்றாய் இதே
வேலையாய்நிறங் கறுத்தேன் — நீயும்
வேலையாய்நிறங்கறுத்தாய்மழை
மேகமுரும வெருவிக்குறைந்தேன்
மேகமுருமவெருவிக்குறைந்தாய் (கடலே)

(ஆ) வாயினிற்கம்பலை கொண்டேன் — அலை
வாயினிற் கம்பலை கொண்டாய் — நிறை
மதிக்குக்கண்புனல் சொரிந்தேன் — நீயு
மதிக்குக்கண்புனல்சொரிந்தாய் — இந்த
மாயிருஞாலத்தி லுறங்கேன் — நீயு
மாயிருஞாலத்திலுறங்காய்வெம்
மதனக்கனலால் மிகவுமெலிந்தேன்
மதனக்கலால்மிகவுமெலிந்தாய் (கடலே)

அதிமோகனவல்லி சந்திரனை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

சங்கதிர்பன் மணியுதிருங் கழைகமுகு தேங்குபல
தருக்க ளோடுஞ்
செங்கதிர்சார் வரம்பகணி திகழ்சோலை மலையிலனு
தினம் விளங்குந்
துங்கதிரு வழகர்மண மாலைபெறா மற்றளருஞ்
சோர்வு கண்டோ
வெங்கதிரோன் றனைவிழுங்கி வெந்தணல்போற் காந்தலுற்றாய்
வெண்ணிலாவே (20)

இராகம் — பியாகு — ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வன்கொடுமைசெய்கிறாய் மதியேநீ
வன்கொடுமைசெய்கிறாய் (வன்)

அநுபல்லவி.

பொங்கமுடனேழு வொன்பது பெண்களைப்
போகஞ் செய்தாயே முன்னம்
துங்கமிலாததோர் சங்கதியில்குரு
த்ரோகஞ் செய்தாயேமதியேநீ (வன்)

சரணங்கள்.

(அ) சுதையுடன் கூடப் பிறந்துந்தண்ணளி
தோன்றுதென்கண்டாயே — பரு

மதியின்றிச்சிறு மதியென்றே அவ
மதியுங்கொண்டாயேபாவி (வன்)

(ஆ) வானமுழுவதும் நீசுட்டுக்கொப்பள
மானதுதானல்லவோ — அதை
மீனினந்தோய்ந்த விசும்பென்று சொல்வது
வீண்மொழிதானல்லவோ பாவி (வன்)

(இ) நித்தன் நுதற்கன விற்குமேலாகிய
நிட்டூரங்காய்ந்தாயே பெண்கள்
பித்துக்கொண்டல்லவோ நாளுக்கு நாளுன்றன்
பேரொளிதேய்ந்தாயே பாவி (வன்)

(ஈ) மங்கையைத்தீப்புகச் செய்தவன்போற்பழி
வார்த்தைக்குள்ளாகாயோ — இப்போ
திங்குள்ள வெம்மையைக் கொண்டென்னழக
னிடத்தினிற்கேகாயோ — பாவி (வன்)

—o—

மோகனவல்லி மன்மதனை நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

கதிக்குடைய கதிநீயென் றெழுதிவிட்ட ருக்மணியைக்
கரந்தொட் டந்நாட்
சதிக்குடைய சிசுபாலன் றலைகுனிய விடுத்தருண்மா
தவன்மா மோகா
வதிக்குடைய வல்லியென்பா லஞ்சுகவயம் பரியேறி
மதங்கொண் டுன்றன்
மதிக்குடையைப் பிடித்தெனது மதிக்கிடரைப் புரிவதென
மார வேளே. (21)

இராகம் – பியாகடை—ரூபகதாளம்.

பல்லவி

மதனுனக் கேனிந்த வர்மமடா–என்ன தர்மமடா அட (மதனு)

அநுபல்லவி.

எதிரிலிக்குவில் வளைத்துவண்டுநா
ணிறுக்கிறாய் கடிந்துறுக்கிறாய் என்னை
ஒறுக்கி றாய்மெத்த முறுக்கி றாயடா (மதனு)

சரணங்கள்.

(அ) பாவிநிலவைக்கொண் டேன்கொளுத்தி நீ
வாட்டுறாய் விருதுபா ராட்டுறாய் பய
மூட்டு றாய்பயில் காட்டு றாய்அட (மதனா)

(ஆ) எங்குந்தானே பரித்திவிதைக்க
லாகுமோ அதுவிளைவாகுமோமதி
போகுமோ உன்தனா லாகுமோ ஏகடா (மதனா)

(இ) தேள்தனக்கதி காரங்கொடுத்தாற்
போலே சினந்தொருங்காலே — பகை
யாலே யேதோவென் மேலே கோலுறாய் (மதனா)

(ஈ) செய்யாதுசெய்தல் வையகங்கலங்
காதோ — என்னோடென்ன வாதோ — அட
மேதோ எனிந்தத் தீதோ ஓதடா (மதனா)

(உ) நெற்றிற்கணற்குமு னைகணைசொரிந்
தனையே யுடல்பொரிந்தனையே புகமொழிந்
தனையே — யிகழ்வடைந் தனையே முனையே (மதனா)

(ஊ) மாலழகருக் குற்றமனைவிநா
னல்லவோ — உனக்குத்தா யல்லவோ அங்கே
சொல்லவோ உன்றனை வெல்லவோ சொல்லடா (மதனா)

அதிமோகினி கூடல் வளைத்தல்.

வெண்பா.

மாலழகர் மாலால் மயங்கியதி மோகினிப்பெண்
நீலளகஞ் சோர நிலைசோரச்—சாலச்
இளைத்தாள் மனதுமிக எங்கினாள் கூடல்
வளைத்தாள் தழைத்தாள் மகிழ்ந்து. (22)

—o—

குறமடந்தை வருதல்.

விருத்தம்.

ஒருகையிலே தலைகவிழ்த்தி யுருகிமயல் பெருகிவல்லி
யுள்ளம்வாடிக்
கருகையிலே கயிற்பிரம்பு மிடுக்கியகூ டையுமிலங்கக்
கலீர்கலீரென்
திருகையிலே வளைகிலுங்க இடைகுலுங்க நடைதுலங்க
எவருங்காண

வருகையிலே நல்வரத்து வருகுதெனக் குறமடந்தை
வருகின்றாளே. (23)

இதுவுமது.

செய்க்குவளைத் தேன்பரந்து செந்நெல்விளை சோலைமலைச்
செம்மல் மால்கொண்
டிக்குவளைக் குஞ்சரத்தா விளைத்தவளுக் கினிதுரைக்க
இகல்வேந் தெல்லாங்
கைக்குவளைக் குங்குறியாள் காதுவளைக் குஞ்சரியாள்
கயலைவென்று
மைக்குவளைக் குயர்விழிமா லழகர் மலைக் குறவஞ்சி
வருகின்றாளே. (24)

இதுவுமது.
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வயிணவர் தரிக்கும் வளர்நேமி சங்கமென்
றியல்புறு முத்திரைக் கிணரவி மதியைத்
துலங்கவே தரித்துச் சுவர்க்கமட் டுலவுஞ்
சிலம்புசே ரருவி திகழ்சோலை மலையான்
மழைத்தாரை யுடனே மலர்த்தேனு மொன்றாய்ச்
செழித்துநீர் பெருகுந் திருவைகை யுடையான்
பூங்கரும் புடைந்த புனல்பணை மேவிப்
பாங்குநெல் விளைக்கும் பாண்டிநா டுடையான்
வாசவ னயன்முதல் மகிழ்வுடன் போற்றும்
போசனா மழகா புரிநக ருடையான்
ஓதுநான் மறையே யுகந்தவாம் பரியான்
தீதிலா வஷ்ட திக்குறுங் கரியான்
செந்திரு மடந்தை செழுமுலைத் தடத்தில்
தொந்தமாய் முயங்குந் துளபமா லிகையான்
கதிர்சிறை யடிக்குங் கருடவாகனத்தான்
அதிர்திரை கடந்த வனுமகே தனத்தான்
வார்கட லொலியென வழங்குமும் முரசான்
சீர்மாயை வயிற்றுட் செலுத்து மாணையினான்
புவனகோ டியெலாம் புரக்கும்வெண் குடையான்
மவுனசித் தாதியர் மனத்துளன் புடையான்
முத்தொழில் முக்குண முச்சுட ராதி
எத்தொழில் தமக்கு மிறைவனாஞ் சோதி
செங்கண்மா லழகர் திருவருள் பாடிச்

சங்கணி கொங்கைத் தடமதிற் சூடிச்
செங்கள பங்கள் திகழ்மணங் காட்டிக்
கொங்கலர் மாலை கூந்தலிற் சூட்டி
வச்சிர மிழைத்த மணிக்கூடை யதனை
மெச்சிய இடையில் விளங்கவே யிடுக்கித்
தொடிவளை யணிந்த துளிர்வலக் கரத்தில்
வடிவுடன் பிடித்த மாத்திரைக் கோலும்
டுண்டுடும் டுண்டும் டுண்டெடன விசையொடும்
விண்டிடாக் குறியெலாம் விளங்கவே யிசையொடு
துடியிடக் கரத்தில் துலங்கவே பிடித்துப்
படியெலா மளந்த பரமனைப் படித்து
நகைமுகங் காட்டி நகருளோர் தமக்கு
உகந்துமே வியப்புற உரைத்திடுந் திறத்தாள்
மருடமன் னவர்க்கெலாம் வலக்கர நோக்கி
யிகலில்மங் கையர்க்கெலா மிடக்கரநோக்கி
யகக்குறி முகக்குறி அகங்கை விழிக்குறி
நகக்குறி முதலெண் ணான்கிலக் கணக்குறி
நொடிக்குமு னோக்கி நுவலும்வல் லமைசேர்
மடக்கொடி யாங்குற வஞ்சிவந் தனளே. (25)

இராகம் – பியாகடை—ஆதிதாளம்.

பல்லவி

மலைக்குறவஞ்சிவந்தாளே – மாயவன்சோலை
மலைக்குற (மலை)

அநுபல்லவி

மலைக்குறவஞ்சிவந்தாள் தலத்திலதிமோகன
வல்லிதனக்குக்குறி சொல்லும்வல்லமையுள்ள (மலை)

சரணங்கள்

(அ) பாலனையமொழியாள் சேலனையவிழியாள்
பைங்கள பங்க ளிலங்க அணிந்தெழு
சங்கணி கொங்கை வடங்கள் துலங்கிட (மலை)

(ஆ) மின்னலெனுமிடையா ளன்னமெனும்நடையாள்
மென்கை யிலங்கிய கங்கண வோசை
கலின்கலி னென்று குலுங்க நலங்கொடு (மலை)

(இ) அங்கங்கலிங்கம் வங்கம் கொங்கஞ்சிங்கர்தெலுங்கம்
அஷ்டதிசைகண்முத லிஷ்ட மூடன்விருது

கட்டிடுங்குறிவிண்டு சட்டஞ்செலுத்திக்கொண்டு (மலை)

(ஈ) வாணர்க்கருளுங்கலை வாணிகேள்வன்முதலாய்
வர்த்தனையுடனனு நித்தமுந்துதிசெயுங் (மலை)
கர்த்தனழகன்பதஞ் சித்தமதிற்பதித்து

—o—

அதிமோகனவல்லிக்குக் குறமடந்தை சோலைமலை வளத்தையும் தன் குலவளமையும் கூறல்.

விருத்தம்.

கலைபளித்துக் கோவியர்க வலைதணித்த மாலழகர்
கருணைபாடிச்
சிலைநிகர்த்த வடிவுடைய குறமடந்தை வருதல்கண்டு
தெசமுகன்பால்
விலைவளைத்த மாயவன்பால் மயல்விளைத்த அதிமோக
மின்னாளுன்றன்
மலைவளத்தை யுளமுவப்ப நிலைவரமாய்யெனக்கறிய
வழுத்தென்றாளே (26)

சிந்து. இராகம் – ஆனந்தபைரவி—ரூபகதாளம்.

(அ) ஆவின்கன்றை மடிமிசைவைத் தாண்புலிதா லாட்டும்
அக்கன்றுக்குப் பெண்புலிவந் தன்புடன்பா லூட்டும்
காவிற்கிளி மாதவர்சொல் கலைகளெல்லாம் படிக்கும்
கார்வண்டுக ளிசைபாடக் கண்டுமயில் நடிக்கும்
மாவிளந்தே னெடுத்துமந்தி மாமுனிவர்க் களிக்கும்
மலர்ப்பனிநீர் சிறகிலள்ளி வரிக்குயில்கள் தெளிக்கும்
மாவலிசேர் பஞ்சவர்தூ தேவல்சென்ற மூர்த்தி
மாலழகர் வளர்சோலை மலையெங்கள் மலையே.

(ஆ) வானைப்பிடி யென்றுமத யானையெட்டிப் பிடிக்கும்
மாரியெனத் தெரிந்துகையால் நீர்பிழிந்து குடிக்கும்
ஏனம்புல்லைக் கசக்கிவழி மோனவர்க்குக் காட்டும்
எடுத்துடன்வால் கொடுத்துச்சிங்கம் அடுத்துவழி கூட்டும்
வேனலுக்குத் தகுந்தபடி சோனைமழை கொடுக்கும்
வீசுமலைப் படியெனவே மாசுணங்கள் படுக்கும்
மானையன்று தொடர்ந்துசென்று வடிகணையால் முடித்த
மாலழகர் வளர்சோலை மலையெங்கள் மலையே.

(இ) மன்றலந்தேன் குன்றவர்கள் மனையில்வந்து பாயும்
மண்டுமடுக் களையினிற்கற் கண்டுகளாய்த் தோயும்

அன்றெடுத்துத் தினைமாவோ டொன்றுகலந் திடுவோம்
ஆறுமுக வேலவர்க்கு நேரும்விருந் திடுவோம்
சென்றுபுலி நகமெடுத்து நன்றணிபோல் வனைவோம்
சிலந்திமுந் நூல் குரங்களிக்க அருந்தவர்க்குப் புனைவோம்
வன்றிறல்சேர் அரக்கர்களை யன்றடர்த்த மூர்த்தி
மாலழகர் வளர்சோலை மலையெங்கள் மலையே.

(ஈ) முகபடாம்போ லுடுக்கவெளலா மிகவுமொழி துலங்கும்
முற்பிரையுங் கோடெனவே பொற்புடனின் றிலங்கும்
மிகுமுனிவர் பாகரைப்போ லகிலமெல்லாந் தோணும்
மேலரவ மணிப்ரபைகள் ஜ-ஒலென வேகாணும்
வகையுறுமும் மதமெனவே வரையருவி சொரியும்
வழுத்திடும்பேர் நாகமென்றே தழைத்தெவர்க்குந்தெரியும்
மகிதலத்தை யோரடியால் மாவலிக்கா யளந்த
மாலழகர் வளர்சோலை மலையெங்கள் மலையே.

(உ) ஈசர்வளர் கயிலைகிரி யிமையமெனுங் கிரியும்
ஏர்பெருகும் நீலகிரி யிடநிடத கிரியும்
வீசுதங்க மேருகிரி விரிமந்தர கிரியும்
வேங்கடமென் றுரைக்குமொளி விளங்குசப்தகிரியும்
தேசுலவும் விந்த்யமலை திகழ்பொதிய மலையும்
சித்தர்வளர் சதுரமலை குற்றால மலையும்
ஆசுபெருங் கொல்லிமலை பேசுமலை யெல்லாம்
அழகர்மலைக் குள்ளடக்க மானமலை யம்மே

(ஊ) வரமிகுமா னுகந்தவெங்கள் வள்ளியையன் புடனே
மாமணஞ்செய் திடும்பொழுது வள்ளிமலை யுடனே
பரங்குன்றம் ஜயந்திமலை பழனியெனு மலையும்
பாமணஞ்சேர் சாமிமலை மாமயுர மலையும்
அரவநதிச் சோலைமலை யாவுமெங்கள் மலையும்
ஆறுமுக வேலவர்க்குச் சீர்கொடுத்தோ மம்மே
மருவுமெங்கள் குலத்துடைய வண்மைமிகு செம்மை
வரிசையுடன் பகருகிறேன் வகையுடன்கே ளம்மே.

(எ) சாதியின்றிப் பெண்கள்கொடோம் சாதியின்றிக் கொள்ளோம்
சரியுறவு பிடித்தவரை யொருபொழுதுந் தள்ளோம்
போதகத்தின் முத்துடனே சாதிமுத்துங் கோர்ப்போம்
பொறுக்கிவரும் முத்தையெல்லாம் உறிக்கலயஞ் சேர்ப்போம்
காதுகுத்திப் பெண்களுக்குக் கலனணியச் செய்வோம்

கஞ்சமுன்தான் நூலெடுத்து மிஞ்சுதுகில் நெய்வோம்
மாதவனைப் பரவியவன் மருகனையும் பணிவோம்
வளஞ்சிறந்த வெங்கள்குலம் தளஞ்சிறந்த தம்மே.

—o—

இதுவும் குலவளமை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

நம்பவனிடம் பார்த்தனுக்கு நன்குவரங் கொண்டளித்த
அம்பனைய மேனி யழகர்திரு மால்வரையில்
வம்பனைய கொங்கைகுற வஞ்சியப ரஞ்சியெனுங்
கொம்பனைய நங்கை குலவளமை சொல்வாயே. (2)

இராகம் – பிலகரி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எங்கள்சாரியொன்றேசெம்மை-சொன்னாலுனக்கேற்குமம்மே

அநுபல்லவி

லெங்கையரக்கனை வாட்டி – வீடணற்குமுடி சூட்டித்
தங்குமழகர்தம் நாட்டில் தழைத் தருளுஞ்சீ மாட்டி – எங்கள்

சரணங்கள்

(அ) மொய்குழல்வள்ளிசம் பந்தஞ் செய்ததால்முருகன் சொந்தம்
மெய்முறைமையாலே தொந்தம் விடாதழகரனுபந்தம்
(ஆ) மலைக்கொம்புத்தே னெடுப்போம்—வானவர்க்குங் கொடுப்போம்
குலச்சங்கணி தொடுப்போம் குறித்தவற்கலை யுடுப்போம்
(இ) பொருகரியைத் தடுப்போம் – புலிவாய்கட்டி விடுப்போம்
மருவக்குகை யடுப்போம் – மலர்விரித்துப் படுப்போம்
(ஈ) வைத்தகுறிதப்பா தெய்வோம்—வளர்தினைக்கதிர் கொய்வோம்
சித்தர்க்கும்விருந்து செய்வோம் செங்கணனைவாழ்த்தி உய்வோ
(எங்க

—o—

அதிமோகனவல்லிக்குக் குறமடந்தை சோலைமலை மூர்த்தி, தலம், தீர்த்த விசேடங்கள் கூறல்.

விருத்தம்

ஆர்த்தமரிற் குவியிரத மிருத்திவிஜ யனைக்காத்த
அழகர் வெற்பின்
சீர்த்திபெற்ற குறக்கொடியுன் குலவளமை யுணர்ந்துவ
சிறந்தேன் கங்கா

தீர்த்தமந்த வரையினுற்ற காரணமு மதன்பலனுந்
திருவை குந்த
மூர்த்தியங்கு திருஉருவா வந்துதித்த வகையும்நன்றாய்
மொழியென் றாளே. (28)

இதுவுமது. விருத்தம்.

தாதிலங்கு சோலைமலைத் தலத்தின்முசு குந்தன்பூ
சனைசெய் தேத்த
ஆதியுகத் தாலினன்ன வனுக்கருளி யடுத்தயுகத்
தரசிற் கஞ்சன்
கோதில்பூ சனைக்கருளித் துவாபரத்திந் திரன்மலர்கைக்
கொடுபராவச்
சோதிமரத் தமர்ந்தருளு மாதிமறைப் பொருண்மகிமை
சொல்லக்கேண்மோ (29)

நீலமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மறை புகலு மீரே ழுலகும்
பேரெழில் சிறந்த பிறங்கெழு கடலுங்
கோதிலாச் சப்த குலபரு வதமுஞ்
சோதியா யிரமுடி தோய்ந்தபொற் கிரியுஞ்
சதுர்முகன் முதலாஞ் சகலதே வரையும்
விதிநவக் கிரகம் விண்ணுடுக் களையும்
மானிடர் முதலேழ் வகைப்பிறப் பினையுந்
தானெனு மண்ட சராசர மெவையும்
முறைமுறை படைத்து முத்தொழில் நடத்தும்
விறன்மிகு பைந்துழாய் வேய்ந்தமா லழகர்
வளர்சோலை மலையின் மகத்துவங் களையும்
தெளிவுநீ ரருவித் தீர்த்தமா மகிமையும்
திகழுர கற்கும் செப்புத லரிதாம்
வனிதையே அடியாள் வழுத்தவும் வசமோ
வழிமுறை மலரோன் மரபினில் வந்த
மொழிமறை தேர்ந்த முனிவரெல்லோருஞ்
சூதனை வணங்கித் தோத்திரம் புரிந்தாங்
கேதமி லிடபாத் திரிம்கத் துவத்தைப்
போதவெங் கட்குப் புகல்வா யெனலும்
மாதவ னந்நாள் வழுத்திய கதையின்
அத்யாயந் தசமா மதனில்யான் சிறிது
அத்தையே மொழிவேன் தயைசெய்து கேண்மோ

தருமதே வதைமுன் தவம்புரி வாய்மையால்
திருநாம மிடபாத் திரியெனப் புகல்வார்
தடமிசை யாவருஞ் சஞ்சரிக் காமையால்
வடிவுசேர் சிங்க மலையெனப் பகர்வார்
கேசரி தினம்பூ ஜித்தகீர்த் தியினாற்
கேசரி மலையெனக் கிளற்றுவ ரெவரும்
வாசவ னிரவில் வந்துபோற் றிடலால்
வாசவுத் யான மலையெனப் பகர்வார்
இந்நலங் கொண்ட வெழில்சோலை மலையில்
பன்னக சயனப் பரமமா லழகர்
வந்தவா றுரைபேன் மங்கையே கேள்முன்
செந்திரு வுடனே சேடதற்பத்தில்
பண்டுபாற் கடலிற் படைவிழி துயிலுங்
கொண்டல்சேர் வண்ணன் குவலயந் தழைப்ப
மதிமுக மலர்ந்தம் மாமலை யதனில்
விதிவட வால விர்க்ஷத்தி னடியில்
சுந்தர மாகத் துலங்கிடு மந்நாட்
சிந்தையு ளுருகித் திருவடி தொழுதே
திடமிகு தரும தேவரை பூஜித்
திடபரு பங்கொண் டினிதுட னிருப்ப
இந்திர நீல மிலங்கிய மேனியுஞ்
சுந்தர மிகுந்த சந்திர வதனமுஞ்
தருபாஞ்ச சன்யஞ் சங்குசக் கிரமும்
மருவிய கரமும் வளர்சிலைப் புருவமும்
பவளமா மணியும் பசுமணிக் குழையும்
நவமணி பதித்த ரத்நகே யூரமுஞ்
ஸ்ரீவஸ்த கவுஸ்துபந் திகழ்மணி மார்பில்
மேவுமுந் நூலும் விளங்குபற் பணியும்
அன்பர்பாற் கருணை யருள்திரு விழியும்
இன்பமா மதுரத் தினிதுறு மொழியும்
கோலமா முடியும் குலவியே யிலங்கச்
சீலமா லழகர் சேவைதந் தருள
அதிசயங் கேண்முன் னமரர்க ளெல்லாங்
கதிபெற விண்ணின் கங்கையை யழைத்துக்
சுமுகனு மெங்கள் சுந்தர ராஜர்
சமுகம தடைந்து தனிமறை மொழிந்தே
யம்புய பதத்தி னபிஷேகஞ் செய்யச்

அழகர் குறவஞ்சி 35

செம்பொனா புரத்திற் செயஸ்தம்பம் போல
விண்ணினின் றழகாய் விளங்கிய கங்கை
கண்ணனார் மலையிற் கருதியே யுகந்த
திவ்வளங் கொண்ட வெழில்சிலம் பாற்றில்
திவ்யமாம் ஸ்நாநஞ் செய்தின முரைப்பேன்
மங்கள வாரம் வளர்துலா மாசம்
பொங்குத்வா தேசி பொருமுப ராகம்
இத்தினங் களிலே யிந்நதி மூழ்குவோர்
கர்த்தர்மா லழகர் கருதருட் டுணையால்
இம்மையிற் சகல இன்பமும் எய்தி
அம்மைநன் னலனும் அடைந்திடு வாரே.

இதுவுமது விருத்தம்.

துங்கமா லழகர் மேவுஞ் சோலையுத் யான சைலக்
கங்கைநீ ரருவி வண்மை காதினிற் கேட்கக் கேட்க
இங்கினித் தெவிட்டா தின்ன மெழில்குறப் பாவா யுன்றன்
செங்கனி வாய்திறந்து தெளிவுறத் தெரிவிப் பாயே. (31)

இராகம் – ஆனந்தபைரவி — அடதாளம்.

பல்லவி.

தீர்த்தமகிமையைக் கேளம்மே — மனப்
பூர்த்தியாய் உவந்தென்னை யாளம்மே.

அநுபல்லவி.

பார்த்தன்படிந்துரூபத் திரையின்றாள் தனைச்செங்கைப்
பாணிக்ரகணஞ்செய்து பலனடைந்தனன்கங்கைத்
(தீர்த்த)

சரணங்கள்.

(அ) மூவர்கள்முதலான தேவர்க்குமங்கேநாட்டம்
முனிவர்முதலாம்பக்த ரனைவர்க்குமிகுதேட்டம்
தாவுபுகழுலகில் பாவமாம்பெருங்கூட்டம்
தலையருவியைக்கண்டால் விலகியெடுக்குமோட்டம் (தீர்த்த)

(ஆ) தொந்தமாகியப்ராதி பந்தங்களையும்போக்கும்
துஷ்டக்ரகமாம்பவத் துன்பமனைத்தும் நீக்கும்
சிந்தைசேர்மலடிக்குஞ் சந்ததியையுண்டாக்கும்
தெரிந்தந்தமகிமையை உரைக்கக்கூடுமோ யார்க்கும் (தீர்த்த)

(இ) குருடன் கனியைக்காட்டக் கூனன்நிமிர்ந்து பார்க்கக்
குறைசேரங்கன்கால்கூடி மரமீதேறி நின்றார்க்கத்

தரந்தோணு ஆமையும்வாய் திறந்தெனக்கென்று கேட்க
ஸ்நானஞ்செய்பலனிவ்வா றுனதுன்மனமேற்கத் (தீர்த்த)

(ஈ) பாரிலுயர்ந்தபெரி யோர்மகிழ்வுறக்கலை
பகருங்கவிகுஞ்சரம் பரிவுற்றிறைஞ்சுஞ்சிலை
மாரனையனைப்பெற்றுச் சீருகந்த கமலை
மருவுந்திருவழகர்க் குரிய தென்சோலைமலைத் (தீர்த்த)

—o—

குறத்தி நாட்டுவளங் கூறல்.

விருத்தம்.

பொன்னவனாட் டவர்வணங்கும் புயலழகர் மலையருவிப்
புதுமையெல்லாஞ்
சொன்னவளாட் டுயர்நீங்கு மென்பதுநின் வாய்மொழியால்
துலங்கிற்றம்மா
அன்னவனாட் டங்களின்றி யகிலமிசை யாட்டமுண்டோ
அறவோர் வாழ்த்துந்
தென்னவனா ட்டுயர்வளத்தைப் பன்னகநாட் டாசுவப்பச்
செப்புவாயே, (32)

திபதை – இராகம் – எதுகுலகாம்போதி—சாப்புதாளம்.

காருலாவிய சோலைக்குயிலினங் காமவேள்வரு வானெனக் கூவச்
சீருலாவிய மங்கையரெங்கினுஞ் சிற்றில்கட்டிநின் றின்புற்றுலாவ
ஈரமாமதி வெண்குடை நீட்ட எர்பரிக்கிள்ளை நேர்மொழிகாட்டத்
தேரிலேறிவசந்தன்மகோஸ்தவஞ்செய்யும்பாண்டிநன் னாடெங்கள்நாடே
வஞ்சியர்குழற் கஞ்சித்திரைபுக்கி வாரிநீருண்டு காரிக்கறுத்து
விஞ்சிவன்ன முலைக்குநிகரென வெற்படைந்து நுதற்சிலைபூண்டு
கஞ்சநூலிடை யாமெனமின்னியே கண்ணழகர் அருட் கிணையாக
மஞ்சினங்கள் பொழிந்து முச்செந்நெல் வளர்க்கும்பாண்டிநன்
(னாடெங்கள்நாடே
மாதர்சொற்கிணையோவென்றிளைஞர்மதித்துப்பூவிற் பதித்திட்டகன்னல்
கோதிலாப்பயிர்கொண்டுதழைத்தந்தக்கோதையர்பசுந்தோட்கிணையாகிச்
காதலீயர்தம் மூரலைவென்றுடன் காமுகர்மனந் தன்னையும் (வெல்லச்
சீதமாமதன்செங்கைவில்லாகியதென்னன்பாண்டிநன் னாடெங்கள்நாடே
வைகையைநீர்வளம் பொங்கியநாடு மதுரைமாத்தலந் தங்கியநாடு
பொய்யகற்றிமெய் யோதிடுநாடு பூமிமுப்பல மோதிடுநாடு
தெய்வம்மெய்யொடு தங்கிவளம்பெறு தென்னன்பாண்டிநன்
(னாடெங்கள்நாடே

கற்கக்காண்பது சொற்கலைஞானம் கற்றிடாதது பொய்கரவீனம்
விற்கக்காண்பது வாணிபர்செங்கை விலையிலாதது மிக்கவர்கட்பு
நிற்கக்காண்ப தறஞ்செய்யுஞ்செல்வம் நிலையிலாதது கஞ்சத்துவெள்ளம்
பொற்கைக்கோதண்டமாலழகேசர்புரக்கும்பாண்டிநன்னாடெங்கள்நாடே
கட்டக்காண்பது நெற்கதிர்கற்றை கவிழக்காண்பது வீரர்கைவில்லு
வெட்டக்காண்பதுமுத்தக்கரும்புவெருட்டக்காண்பதுமங்கையர் [செங்கண்
கொட்டக்காண்பது பேரிகைமேளங்குமுறக்காண்பதுவிண்ணிடைமேகம்
தட்டக்காண்ப தருக்குங்கனகந் தனஞ்சிறந்ததென் பாண்டி நன்னாடே
மாங்கனிகள் வருக்கையில்தூங்கும் வளருமக்கனி வாழையில் தூங்கும்
ஓங்குமக்கனி கன்னலிற்சாயு மொடிந்துகன்னலுஞ் செந்நெலிற் சாயும்
பாங்குசெந்நெலு மஞ்சளைச்சாய்த்திடப் பங்கயந்தனிற் சங்குதிர்முத்தை
தாங்கிமாத ரிலைக்குவிருந்திடு தண்பணைதிகழ் பாண்டிநன்னாடே.
மாதுளங்கனி யைக்கரத்திற்கொடு மந்திக்கூட்டங்கள் பந்தடித் தாடும்
பேதைவண்டுகள் பண்ணிசைகூறிடப் பேடைமாமயில் நாடகமாடும்
கோதிலாத புளிநங்கள்தோறுங் குலாவியன்னங்க ளின்றுயில்கூரும்
சீதமாமதி தங்கிய சோலை செறிந்தபாண்டிநன் னாடெங்கள்நாடே.

—o—

குறமின் தன் குறிவல்லமை கூறல்.

விருத்தம்

படியளந் தகிலங் காக்கும் பரமமா லழகர் வெற்பிற்
கொடியிடை துலங்க வாழுங் குறவஞ்சிப் பாவாய் நீமுன்
வடிவுசேர் வேந்தர்க் கெல்லாம் வழுத்திய குறியின் வாய்மைத்
துடிமையை யெனக்கு நன்றாய்த் தோற்றிட வுரைசெய் வாயே. (29)

இராகம் – மாஞ்சி — ரூபகதாளம்

பல்லவி.

அம்மையென்குறித் திறமைகேளடி அதிமோகனவல்லி — அம்மை

அநுபல்லவி

இம்மகித லங்கள் முழுவதும்
என்னுடைவசங்கள் செய்துள்
ளிணக்கி மன்னர்கள் பிணக்கெலாந்தீர்த்து
வணக்கங் கொண்டிட மணக்கோலஞ் செய்வேன் (அம்மை)

சரணங்கள்

(அ) கல்வினும்நாருரிப்பேன் – மணலையுங்
கயிறெனத்திரிப்பேன் நல்ல
வல்லமையாயங்கை நெல்லிக்கனி யெனச்
சொல்லுங்குறிகொண்டு வெல்லுவேன்பாரடி (அம்மை)

(ஆ) கூட்டுறவைப் பிரிப்பேன் பிரிந்ததைக்
கூடவுஞ் செய்துவைப்பேன் இன்னம்
சாட்டையின் றிப்பல மேட்டியாய்ப் பம்பரம்
ஆட்டிஜயஸ்தம்பம் நாட்டிக்கொள்வேன்டி (அம்மை)

(இ) அகத்தினிலிருப்பன் பதினெட்
டாம்படிக்கருப்பன் குறி
முகத்தெய்வமென்றன் முகத்திலென்றுஞ்சு
முகத்தோடிலங்கும் மகத்வம்பாரடி. (அம்மை)

—o—

மோகனவல்லிக்கு குறத்தி குறி கூறல்.

விருத்தம்

குனிக்குமுயர் கோதண்டந் தொடுகணையா லுரமழிந்து
கொடிய போரிற்
றனிக்குமட லரக்கனைச்சென் றமர்க்குவா நாளையெனச்
சாற்றுஞ் செய்ய
பணிக்குவளைப் புயலழகர் மலைவளருங் குறவஞ்சிப்
பாவையே செங்
கனிக்குவமைத் திருவாயா லெனக்குமொரு தனிக்குறிநீ
கழறு வாயே (30)

திபதை. இராகம் — ஆரபி—சாப்புதாளம்.

தனிக்குறி யுரைக்கிறே னினித்திறங்கே ளடியம்மே — இதில்
தப்பிதங்களி ருந்தால்தப் பாமல்தள்ளிப் போடென்னமே
மனக்கபடா யெண்ணாதேஉனக் கொன்றுங்குறை வில்லையம்மே — அனு
மாத்ரங்குறிதப்பினால் மாற்றியென்பேரழைப்பாயம்மே.
மகுடமன்ன வர்மெய்த்த வஞ்சிபேர்கேட் டிலையோ அம்மே — என்றன்
வாக்குரை கொண்டவர்க்குத் தாக்கியேதேனு முண்டோ அம்மே.
சகலபுவனஞ்சென்று மிகுபுகழ்பெற்றுவந்தேனம்மே — இது
சாலவெனக்காயிரங் காலரைக்கால்மாகாணியம்மே.
சோலைமலைத்தெய்வமென் மேற்குடிகொண்டிருக்குதம்மே — நான்
தொட்டகுறித்தெய்வம் அபீட்பலம் கொடுக்குமம்மே.
ஏலும் பசியடங்கப் பாலுங்கஞ்சியும் வாராயம்மே — இப்போ
தித்தினைபாக்குப்போ யிலைவெற்றியுந்தாராயம்மே,

(க) ஜகமீதி லுன்றனைப்போல் மிகயோகசாலி யாரென்னம்மே இதோ
தேட்டமோ டாங்தைகிளை கூட்டுதரு கிற்பாரென்னம்மே
சுகமாய்ப்பல்விதமித்தம் வகையுடன்சொல்லுதுபாரம்மே-நெற்றிச்
சுழிமுனைமீதிற்சரம் பழுதில்லாதோடுதுபாரம்மே.

—o—

குறத்தி குறிசொல்வதன் முன் செய்யவேண்டியவை சொல்லல்.

கலிப்பா.

கத்தாவென் றேராவே காலியைத்தன் கையுகிரால்
அத்தாய மாய்த்தலைகொய் தாங்கவனை மாய்த்தருளி
மூத்தார மோடிலகு மூர்த்திதிரு மாலருளால்
வித்தார மானகுறி விண்டிடுவாய் வஞ்சிமின்னே. (31)

திபதை – நாதநாமகிரியை––அடதாளம்.

பார்மெழுகிக் கோலந் தீட்டுவா யேகண
பதியைப் பிடிதது வைப்பாய் நீயே
ஈரரறுகு மலர்சாத்து வாயே முன்னம்
தேங்கா யுடைத்து வைப்பாய் நீயே
நிறைநாழி யால் மூத் தளப்பாயே – குறி
நேர்ந்திடத் தச்சணைவைப்பாய் நீயே
முறைமனு வால் துதி செய்வாயே ஆதி
மூர்த்தியை மனத்துள் வைப்பாய் நீயே
பாக்கிலை சூடன் கொடுப்பாயே முப்
பழமும் குளமும்வைப்பாய் நீயே
சீக்கிரந் தூபமுங் கொடுப்பாயே மலைத்
தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்வாய் நீயே.

—o—

குறத்தி மோகினியின் கையைக் காட்டச் சொல்லல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கார்காட்டுஞ் சோலைத்திரு மாலழகர் கனகவெற்பிற்
கூர்காட்டும் வேல்விழிவல்லி யுன்பால் மணக் கோலமுக
நேர்காட்டுது திசைநீள் பலன்காட்டுது நின்கமலச்
சீர்காட்டுஞ்செங் கரங்காட்டாய் மணக்குறி செப்புதற்கே (32)

திபதை. இராகம் – எதுகுல காம்போதி—ஆதி தாளம்.

(அ) அங்குலியமிட்டகரங் காட்டுவா யம்மே – கணை
யாழிமோதிர மிட்டகை காட்டுவா யம்மே

செங்காந்தள் மலர்க்கரம் காட்டுவாயம்மே — வர்ணச்
சித்திரச்சூடகக்கரங் காட்டுவாயம்மே — ரத்நச்
(ஆ) தங்கநெளி யிட்டகரங் காட்டுவாயம்மே
சரிகடக மிட்டகரங் காட்டுவாயம்மே
சங்கரேகை கண்டேனடி மோகினியம்மே — கையில்
தான்யரேகை கண்டேனடி மோகினியம்மே
(இ) பொங்குதன ரேகை கண்டேன் பாரடியம்மே — நல்ல
புத்திரரேகையுங் கண்டேன் பாரடியம்மே
சங்கரேகை கண்டபலன் பேணிப்பாரம்மே — உடன்
சட்டமாகக்கையிற் பலன் காணுவா யம்மே.

—o—

குறத்தி மலைத்தெய்வங்களை வேண்டல்.

விருத்தம்.

செங்கரம் பார்த்தேன் உன்றன் சித்தத்தை மருளச் செய்த
புங்கவ னின்னு னென்று புலப்பட உரைப்பேன் கண்டாய்
மங்கையர்க் கரசி யென்றன் வாக்குரை தவறு தென்று
நங்குற வஞ்சி தெய்வ நாமத்தை வேண்டு வாளே. (37)

திபதை இராகம் — மபஞ்சி — ரூபகதாளம்

(அ) வாலையருள் திருமகனே
வல்லபைக்கினிய சுகனே நல்
வரமருள்வாய் மத கரிமுகனே
சோலைமலை மான்மருக
சுமுகமோ டென்பால்வருக எங்கள்
துங்கவடிவேன் முருக

(ஆ) கோலவள்ளி நாயகியே
கோதில்சவுந்தர முகியே தெய்வ
குஞ்சரியே பக்ததாயகியே
ஆலமுண்ட கந்தரனே
அன்பர்கள் சுதந்தரனே மீ
னாக்ஷி மேவு சுந்தரனே

(இ) அஞ்சனையாள் பெற்றமைந்த
அஞ்சலென் றுன் னருள்வரந்தா புகழ்
அடல்சிறந்த வீர ஹனுமந்தா
மிஞ்சகில பரிபாலா
வேண்டினவர்க்கனுகூலா அருள்
வீரபத்ரா அகோரருத்ரா

(ஈ) பரிவுடனென் பால்பொறுப்பாய்
பகர்ந்தருள்செய் வாயென்னப்பா மலைப்
பதினெட்டாம் படிக்கறுப்பா
குறுமதுரை வீரண்ணனே
கோமளப்பவள வண்ணனே மொட்டைக்
கோபுரத்து மா முனியண்ணனே

(உ) ஐயம்பிடாரி யம்மா
அன்புடையங் காளியம்மா — மக
மாயிமுத்து மாரியம்மா
கையிற்பலன் தாருமம்மா
கருணைக்கண் பாருமம்மா ஒன்பான்
கம்பளத்து ஸக்கதேவியம்மா. (32)

—o—

அதிமோகினியின் தாயார் குறத்தியை வினவுதல்.

விருத்தம்.

பேய்பிடித்த தலைவலிக்கிறுக்கோ பில்லியோ சூனியமோ
பிறவோ என்றன்
செய்பிடித்த பிடிசோறு தின்னுமற் கிடந்துமனந்
தியங்கலேனோ
வேய்பிடித்த நின்சாமி நிசச்சாமி யாகிலுண்மை
விளங்க இன்ன
நோய்பிடித்த தெனவுமதற் குபசாந்தி யினதெனவும்
நுவலுவாயே.

—o—

குறத்தி தன் தெய்வங்களை வினவுதல்.

ஆசிரியப்பா.

(அ) மானிட ஜீவனில் மங்கையோ யுருடனோ
தான்யமோ தனமோ தமனியக் கலனோ

(ஆ) மாடாடு பக்ஷியோ மருந்திடுங் குறியோ
மேடையோ கோயிலோ மெத்தையோ திண்ணையோ

(இ) மங்கையா ளொருவன்மேல் மயக்கமுற் றதுவோ
நங்கைமீ தெவரும் நாட்டமுற் றதுவோ

(ஈ) கொடியகண் ணேறோ குற்றமற் றெதுவோ
தொடிவளை சிதறிச் சோபமுற் றதுவோ

(உ) காமநோய்த் தங்கலோ கருதிடும் சங்கையோ
பூமியில் உள்ளதோர் பொருளில் எவ்வகையோ
(ஊ) எந்திழைக் கமைந்த நீதெனத் தெரிய
வாய்ந்தநற் குறியினை வகையுடன் புகல்வீர் (40)

—o—

குறத்தி குறி சொல்லத் தொடங்கல்.

விருத்தம்.

எடுத்துக் கடிக்கு முன்னே யிதயமுற் றருளா வேசங்
கொடுக்குது நலமுண்டென்று குறிமுகத் தெய்வம்வந்து
முடுக்குது சொல்லென் றென்னை மோகினித் தாயே யிங்கு
தொடுத்துநீ நினைத்தவெல்லாஞ் சுருக்கினில் உரைப்பேன் கண்டாய். (41)

திபதை காபி ரூபகதாளம்—பல்லவி.

(அ) முக்கியமா யிக்குறியைக் கேளடியம்மே — ராஜ
மோகினி யுனக்குநல்ல நாளடியம்மே—இன்று
தொக்கிலுனக் கதிட்டமுண் டாகுதென்னம்மே உனைச்
சூழ்ந்தவர் கலிகளெல்லாம் போகுதென்னம்மே

(ஆ) மூவருந் துதிக்கப்பெற்ற மூலகாரணன்—திரு
மூர்த்தியாய் விளங்குகின்ற கீர்த்திபூரணன்—மலர்ப்
பூவையைமார் பினில்வைத்த புண்யதாயகன்—முன்பு
பூவுல களந்தஆதி தேவநாயகன்.

(இ) நீலநிறங் கொண்டகோல மாமணிவண்ணன்—கையில்
நேமிசங் கணிந்தசெழுந் தாமரைக்கண்ணன்—நல்ல
சீலமிகுஞ் சிவகங்கை மாமறுகிலே—தேரில்
திருப்பவனி வந்ததாகக் காணுதென்னம்மே.

—o—

மோகினி வினவுதல்.

இராகம் – ஆமீர்கல்யாணி—ரூபகதாளம்.

(அ) பூட்டகஞ்செய் கிருய்மலைக் காட்டுமறத்தி இந்தப்
புத்தியெங்கே கற்றாயடி சித்ரக்குறத்தி பயில்
காட்டிமறைத் துக்குறியை மேட்டிமையாக என்றன்
கருத்தைச்சோ திக்கின்றாயோ திருத்தமதாக
(ஆ) கனத்துவர் காயாம்பு வண்ணன் காக்ஷியைக் கண்டால்
காச்சல்மயக் கமும்பெரு மூச்சுமுண்டோடி கலத்

தனத்துடன் தேன் பாலுங் கசப் பான:தென்னடி நன்றாய்
ஆய்ந்துகுறி குணத்தைக்கண் டோர்ந்து சொல்லடி.

—o—

குறத்தி சொல்லுதல்.

(அ) கன்னியரு டனேகூடிப் பந்தடிக்கையில் நீ
கண்டுபயங் கதாய்த்தோனு துண்டோயில்லையோ நேரில்
கன்னக்காரக் கள்ளனைப்போ லுன்னை மயக்கி மிகக்
காதலை விளைத்தானடி பேதைமயிலே

(ஆ) பைந்துளவம்பூண்ட அதி சுந்தரமுள்ளோன் தனை
பார்த்தவுடன் மையல்வந்து பூத்ததென்னம்மே நீ
சிந்தைமா மயக்கங்கொண்டு நொந்ததுமுண்டு வீசுந்
தென்றலுக்குப் பயந்துள்மெலிந்ததுமுண்டு

(இ) காமப்பேயல் லாதுமறு பேயல்லஅம் மே கடும்
காச்சலத னாலேவந்த காச்சல்தா னம்மே உண்மை
ஆம்இதை விடுத்துச்சொல்ல அஞ்சினேனம்மே அன்ன
வருவருப் பதனால்வந்த அருவருப்பம்மே. (ஆமுக்கியம்மா)

—o—

மோகினி வினாவுதல்.

(அ) வழக்குக்கோ வந்தாய்குறி வழுத்தவோவந்தாய் எ
மாற்றியென்ற னையம்பலத் தேற்றவோ வந்தாய்
உழக்குக்குள் கிழக்குமேற்குக் காட்டியேய்க்கின்றாய் இனி
யுற்றதுசொன் னாலற்றது பொருந்துமே நன்றாய்

(ஆ) வாய்புளித்த தோமாங் காய் புளித்ததோவென
மட்டுமரி யாதையன்றி விட்டுச்சொல்கி றாய் தன்
தாயுடன் பிறந்தசொந்த மாமன்றனக்குக் குலம்
சாற்றுவது போலென்னையே மாற்றுறாய் நன்றாய்.

(இ) கன்னிகழி யாதசிறு பெண்ணெனக்கண்டே பரும்
காமப்பேய் பிடித்ததென்று வாய்மதங் கொண்டே முன்
என்னவார்த்தை சொல்யிவந்தாய் சின்னக்குறத்தி யவ
ளிருக்குந் தலமும்பேரு முரைப்பாயேடி.

—o—

குறத்தி சொல்லுதல்.

(அ) நீயறிந்தால் போலவனை நானறிந்த துண்டோ அந்த
நிலைவர மறிந்துசொல்வோ ருலகினு முண்டோ நல்ல

தாயினு முனக்குவேண்டிச் சொல்கிறேனம்மே பாடி
ஆயர்வீட்டில் வெண்ணெயுண்ட மாயன்தா னம்மே

(ஆ) செங்கண்மா லழகனவன் பேரென்ன லுங்குனிந்தே
சித்ரம்போல் வெட்கமுற்றவள் நிற்கமகிழ்ந்தே—வஞ்சி
கண்குளிர மாயவன்புயஞ் சேருவாயென்றாள் சின்னக்
கைக்குழந்தை யோஉனக்கு வெட்கமேனென்றாள்

—o—

குறத்திமோகினிக்குக் கண்ணன் வரவுகூறல்.

இராகம். சகானா — த்ருபுடைதாளம்

பல்லவி.

வந்துசேருவார்மானே — இனியொன் றுக்கும்
மலையாதேநீதானே.

அநுபல்லவி.

கந்தன் மாமனாகி சுந்தரராஜனென்னும்
கங்கைமலைவளர் துங்கஅழகர்சு
கங்கள்தரவே இணங்கியுனிடத்தில் (வந்து)

சரணங்கள்

(அ) குருமொழியெனநெஞ்சிற் கருதுவா யென்றன்சொல்லைக்
குறிகுணங்கண்டேனுனக் கொருபோதுங்குறைவில்லை
வரவுபலன் சொலிக்கவுளி படிக்கிது
வாமபாகத்தில்தோளுந் துடிக்கிது
வரிசங்கநாதமு மணியுமடிக்கிது
மருவமகிழ்வுடனிரவி லுனதிடம் (வந்து)

(ஆ) வில்மதன்விடுகணைச் சல்லையானதுந்தீரும்
மிகவுமுன்க்ரகத்தினிற் சகலநிதியுஞ்சேரும்
தொல்புவியிலுனக் கிணையதாரடி
சுகமுடனேமன மகிழ்ந்துதோடி
நல்வசனமென்சொ லறிந்துபாரடி
நறுந் துளபந் துன்னத்திருமகுடமின்ன (வந்து)

(இ) மகதபோதனர்தொழு மாலழக ரைநீயே
மதியோட லைந்துசெல்வர் பதினாறும் பெறுவாயே
சுககளபம்பூசி மலர்கள்முடித்துக்கொள்
துதிரவிகுஞ்சரம் பதங்கள்படித்துக்கொள்
தகுபரதநடம் மூவந்து நடித்துக்கொள்
தாக்ஷியினி யென்ன — காக்ஷிமுகி-லென்ன (வந்து)

அதிமோகினி மன்மதனைக் கடிந்துபேசல்.

விருத்தம்.

மாதனமா வினம்பூமி தானஞ் செய்து
வாணர்மனந் தளராதெக் காலுமேதப்
பாதனமீந் தளிக்குமுசு குந்தவேந்தன்
பங்கயக்கை குவித்துநிதம் பரவும் செம்பொற்
பாதனறுஞ் சோலைமலை யழகர்செக்கைப்
பசுந்தொடைபெற்றிடுவேன்என் பால்நீ மீனை
கேதனவுன் ஞண்மைதகா தகல்வா யென்சொற்
கேளென்பாள் வந்தவழி மீளென் பாளே. (36)

இராகம் — ஆநந்த பைரவி—அடதாளம்.

பல்லவி.

தப்பிப்போடாமன்மதா — இவ்விடம்விட்டுத் (தப்பி)

அநுபல்லவி.

செப்பமிகுஞ்செழுஞ்சோலைப்பருப்பதமேவும்
திருமருவியசுந் தரவழகரெனுங்
கருணைமால்வருந் தருணமாக்சுது (தப்பி)

சரணங்கள்.

(அ) நித்தநிதுதான் வேலையோ — உன்றனக்கினி
மற்றோர்வேலைதானிலையோ இன்று
தத்தையாம்பரியும்தென் றல்தேரினையுமலர்ச்
சரத்தையுநாண்மது காத்தையும்பொடித்தம்
பரத்திற்பறக்கவே தூரத்திவிடுமுன்னே (தப்பி)

(ஆ) மங்கையருடன்வாது — செய்பவர்க்கவ
மரியாதை தவறாது — இப்பொழுதுன்றன்
கங்குன்மதயானைக்கி ணங்கும்பிறைக்கொம்பையும்
கருப்புவில்லையுங்கை தரித்தவாளினையும்
பறித்துத்துண்டுதுண்டாய் முறித்துப்போடுமுன்னே (தப்பி)

(இ) நந்தன்றந்தகோபாலர் — கோவியருக்கா
நந்தந்தந்தவிலோலர் — பரிவுகந்து
சந்ததங்கவிகுஞ்ச ரந்தமிழ்க்கருள்செய்யும்
தண்டுளபமணி கொண்டலழகரென்
அண்டையில்வருமுன் கண்டுபிழைத்துப்போ (தப்பி)

—o—

மாலழகர் அதிமோகினியைத் திருமணம் புரிதல்.

இராகம் — மோகனம்—சாப்புத்தாளம்.

பல்லவி.

மருத்துளபஅழகர் திருக்கல்யாணஞ்செய்து
மகிழ்ச்சிபெற்றிருந்தாரே.

அநுபல்லவி.

விருப்பமுற்றனைவருங் கருத்துவந்துகொண்டாட
மெல்லியவெவ்வன ராஜமோகன வல்லிதனைக்கன மாக்ஷியுடன் கூட

சரணங்கள்

(அ) சொன்னவேதிகையும்பா லிகையுமலங்கரித்துத்
துய்யசாலிதண்டுலந் திவ்யமாகவிரித்து
உன்னதகும்பம்வைத்து மின்னுந்தழைதரித்து
ஓமம்வளர்த்தாகம மாமந்த்ரமுச்சரித்து
முன்னுமறைமுறை. யோடுவேதியர்
சொன்மொழியின்படி நன்னயமாகவே (மருத் துளப)

(ஆ) இந்திரன்துதிபுரிந் தினியமொழிபாஷிக்க
எழுகடலொலியென இயங்களெங்குங்கோஷிக்க
விந்தையுடன்தும்புரு வீணைமீட்டிவாசிக்க
வேதன்மறைகளோதி விரைமலரால்ப்பூசிக்க
கந்திருவர்சுரர் அந்தரமதிலெ
மூந்தலர்மழை பொழிந்துதுதிசெய்ய (மருத்து)

(இ) திங்கள்முகமங்கையர் ஜெயசோபனங்கள்கூற
ஜெகத்துளசர்வஜீவ ராசியின்உலிமாற
பொங்குமின்கவிகுஞ்ச ரந்தமிழ்வளர்ந்தேற
போதமுனிவராசி பொழிந்துளங்களிப்பூற
பங்கயமுகவ ரம்பையர் சுருதில
யங்கொடுநய நடனங்கள்புரிந்திட (மருத்து)

—o—

சிங்கன் சிங்கியைத் தேடி வருதல்.

விருத்தம்.

சுகம்பெற்ற மோகினிமதனகோபால
சுந்தரரா ஜரைமணந்தே காந்தயோக
மசம்பெற்றங்கு வந்துகுற மடந்தைக்கான
வரிசைபரி சளித்தனுப்பி மகிபனை

செகம்பெற்ற முசுகுந்த னமைத்த மானச்
செழுஞ்சோலை மலையுறவெண் ணனந்தமான
யுகம்பெற்ற அழகர்மலைச் சிங்கன் தானும்
உரியகுற மினைத்தேடி வருகின்றானே. (37)

—o—

இதுவுமது

விருத்தம்.

வாலைமலைக் குமரிதுணை வாவெனவா னேத்த
மந்தரமா மலையினிடை வாசுகியைப் பூட்டி
வேலைமலைக் கும்படிம தனம்புரிந்த காலை
விண்ணவர்கள் மலையாதுய்ந் திடவமுத மளித்துச்
சேலைமலைச் கணையகொங்கை நீங்காத வண்ணம்
செய்தமலை யெனுந்துரோ பதைகவலை தீர்த்த
சோலைமலைக் குரிசில்பத கமலமனத் துன்னித்
துங்கமலைச் சிங்கனெழில் துலங்கநடந் தனனே. (38)

இராகம் - தனயாசி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி

சோலைமலைச்சிங்கனும்வந்தான்
சிங்கியைத்தேடி (சோலை)

அநுபல்லவி

காலைமலை மறுகெழுந்து
கருமுகிலெ னநடந்து
கோலத்திலத மும்புனைந்து
குறத்தியைக்கா ணவேநினைந்து (சோலை)

சரணங்கள்.

(அ) கட்குடித்தங் காடிக்கொண்டு
கண்டவண்ணம் பாடிக்கொண்டு
கொக்கிரகைச்சூடிக் கொண்டு
குறத்திதன்னைத் தேடிக்கொண்டு (சோலை)

(ஆ) கச்சைகட்டி வாளிறுக்கி
கைகொடுவீ சைமுறுக்கித்
துற்சனர்க ளையுறுக்கித்
துலங்குடலகறையணி வீக்கி

(இ) பற்கிடையிற் காவிதன்னைப்
பாணியிற்சி லையுமின்ன
வக்கரியம்பெ ணத்தசென்ன
மணிக்கழல் கலீரென்ன

—o—

சிங்கன் தன் விருது கூறல்.

விருத்தம்.

நிதிசிறந்த பாடிதனிற் கோவியர்க ளகந்தோறு நிதந்தப் பாமல்
ததிசிறந்த பாண்டமுற்றுந் தகியறிந்து தடவியுண்ட சாமிவெற்பின்
மதிசிறந்த வாணுதலாள் வஞ்சியின்பால் மிஞ்சிமயல் மலர்மேல்வண்டின்
பொதிசிறந்த சோலைமலைச் சிங்கன்விரு தோதிநடம் புரிகின்றனே (39)

திபதை. இராகம் — எதுகுல காம்போதி — திருபுடைதாளம்

(அ) திருமாலழகர்பாதம் ஒருகா லும்வணங்காத
சிகையை நறுக்கிக்கண்ணி வகைதிரிப்பேன்

(ஆ) ஒருமையோ டெட்டெழுத்தைக் கருதாமாந் தர்கள்நாவை
ஒட்ட அறுத்துக் கண்ணிக் கொட்டுகள்—சேர்ப்பேன்

(இ) பரமபாகவதரைக் குறைசொல்லியிகழ்ந்—தோரைப்
பல்லையுடைத்துக்கண்ணிக்குச் சில்லுகள்—வைப்பேன்

(ஈ) மருவியெனைக் கலந்துசர சலீலைகள்—செய்யும்
வங்கணைச்சிங் கிக்குகந்த-சிங்கனும்நானே.

—o—

குளுவன் வருதல்.

விருத்தம்.

உரலொடு தவழ்ந்து சென்றங் கூக்கமோ டுடுபுக்கி
மருதொடு மருதைச் சாய்த்த மாலழ கேசர் வெற்பிற்
பெருமைசேர் சிங்கன் முன்னே பெருநரி தனைத் துறத்திக்
குருகினம் பிடிக்க வென்னக் குதிகொடு குளுவன் வந்தான் (40)

திபதை. இராகம் — காம்போதி — ஆதிதாளம்.

(அ) அம்பினைத் தொடுத்து — விலங்கின
முன்பினில் விடுத்துக் — கரிகளின்
கொம்பினை யொடித்துக் கையிற்கொண்டு
குளுவனும் வந்தான்

(ஆ) மண்டிகட் குடித்துப் — பறவைகள்
கண்டவை தடித்துச் சிங்கன்முன்னே

குண்டணி படித்துக் — கோள்சொலிக்
குளுவனும் வந்தான்

(இ) வளைதடிக் கம்பும் — மிருகங்கட்
கொளிவலைத் தும்பும் — மயக்கிடும்
குளிநரிக் கொம்புங் — காங்கொடு
குளுவனும் வந்தான்

குளுவன் சிங்கனிடம் பக்ஷிவருநிலமை கூறல்.

விருத்தம்.

ஜனகனளிவிலைமுறித்துத் தவமுனிதன் சிலைபறித்துத்தருவின்மேலாய்க்
கனகமணிக் கொடையளிக்குங் கன்னனருகமரில்முனங் காக்ஷிதந்த
அனகன்மலைச் சிங்கன்முனங் குளுவனொடிவகைபேசி யாடிப்பாடித்
தினகரன்காண் பரியமர மேறிவரும் பக்ஷிநிலை செப்புவானே (41)

இராகம் — கல்யாணி—சாப்புத்தாளம்.

பல்லவி.

பறவைகள் வருகுதையே — நிரைநிரையாய்ப் (பறவைகள்)

அநுபல்லவி.

அறவிடை யமரிறைக் கமைமச்சா னுரவுற்ற
அண்ணல ழகருடைப் பண்ணையின் புறவெல்லாம் (பறவை)

சரணங்கள்

(அ) மாவலிசெய்தர்ம வாதையினு ஓடி
வானவர்மேருவை குர்தமதிற் கூடி
மேவிப்பரவிமு றையிட்ட காலையில்
விஷ்ணுஉபேந்திராவ தாரஞ்செய் தக்கணம்
கூவினில்மூன் றடி வாங்கி மாவலி
கொட்டமடக்கலும் அஷ்டதிசை யுள்ளோர்
யாவரும்விரும்பிட அபிஷேகஞ் செய்வதற்
காகாசகங்கைப் பிரவாகம்வந் தாற்போலே (பறவை)

(ஆ) அன்னம்பச்சைநிறக் காடை கொக்குமான
அன்றில் குயில்மயில்பேடைபல வான
வர்ணக்கிளிகள் வருமழகை நான்
என்னசொல்வேன்முன் னம் தென்னிலங்கைதனில்
மின்முடிராவணன் தன்னோடோ ராயிரம்
வெள்ளமரக்கரை வென்றுவைதேகியாம்
அன்னைசிறைமீட்குங் காலத்தில் வானவர்
அந்தரமீதிற்பூப் பந்தரிட்டாற் போலே (பறவை)

(இ) அண்டரெண்டபக்ஷி சக்ர வாகமும்
ஆலாவயிரிக் குருவிகள் மோகமுங்
கொண்டொன்றோ டொன்று வயிரங்களின்றியே
கும்பல்கும்பலாகவே அம்பரத் தினின்மேவி
ஒண்டொடி சீதையைக் கண்டட னுத்தம்
ஓங்கிய னுமந்தன் வானரங் கள்சூழ
மண்டிர குவீரன் அண்டையி னிற்சொல்ல
வருங்கதி போலவே பறந்ததிவேகமாய் (பறவை)

இதுவு மவன்சொல் சொச்சகக் கலிப்பா.

வெண்ணெயுண்டு கோவியர்த மின்னிதழ்த்தேன் தன்னையுண்டு
மண்ணையுண்டு மாமுனியால் வன்சிலையாய்ச் சாபமுற்ற
பெண்ணையுண்டு பண்ணிவைத்த பேரழகர் பூசனைக்குப்
பண்ணையுண்டு பண்ணிவைக்கப் பக்கியெலா மேவுதையே. (42)

—o—

சிங்கன் குளுவனைக் கண்ணிகொண்டு வரச்சொல்லல்

இதுவுமது.

இக்கதைசிங் கன்கேட் டியம்புவனீ யார்பொருளை
கைக்கண்வலை வீசிவிலை மாதர் கவர்வதுபோல
தக்கதிரு மாலழகர் சார்பினுறும் பக்கியெலாங்
கைக்கொடுவ ளைக்கவலை கண்ணிகொடு வாகுளுவா. (43)

இராகம் - புன்னாகவராளி — சாப்புதாளம்.

பல்லவி

குருகினம் பிடிக்கவே குளுவா — கண்ணி
கொடுவா

சரணங்கள்

அருமைசேரட்டாக்க ரத்தைமனம்பதித்தே
அழகர்வனசமலர்க் கழலிணையைத்துதித்தே (குருகினம்)

சரணங்கள்

(அ) பாப்பான் மடவன்னப் பக்ஷியைக் கைக்கொண்டான்
பஞ்சவர் தூதன் பருந்தையுங் கைக்கொண்டு
தாப்பாய் வனத்துள பத்தையும் பெற்றுக்
சவரிப்பெண் கொக்கைக் கனிவா யருந்திப்பின்
வாய்ப்பான கோளியின் பத்திரத்தே தலை
வைத்துக்கொண் டான்துயில் பெற்றுக்கொண் டான்அவன்
கோப்புற்ற மூத்த மருகனெலி கொண்டான்
கூச்ச நமக்கென்ன வாச்சுத டாவண்ணக் (குருகினம்)

(ஆ) தேட்டுயர் தெய்வப் பிராட்டிம கண்டேதவ
சேனை திபன்மலைக் கானவ னாகிமுன்
வேட்டைக்குச் சென்றொரு பேட்டைக்கைப் பற்றிட
வேங்கையு மாய்விண்ணில் ஆங்கொரு கூட்டத்தில்
ஆட்டை யெடுத்திகற் கோளியுங் கைக்கொண்ட
அன்று முதல்மயி லாடியென் றெப்போதும்
நாட்டிலெல் லோருந் துதிக்கப்பெற்றாணினி
நங்குலத் துக்கொரு பங்கந்தா னேதடா. (குருகினம்)

(இ) கண்ணப்பவேடுவன் எச்சிற் புலாலைமுக்
கண்ணப்ப னுண்டு களித்தது மல்லாமல்
மண்ணிற் பரவர்தம் எச்சத்தை இச்சித்து
வாரிப்பரவனும் ஆகிவலை வீசித்
தண்ணுற்றமீனைப் பிடித்ததால்விண்ணோடும்
தாரணி போற்ற மணக்கோலங் கொண்டனன்
எண்ணத்தைக் கொள்ளாதே கானவர் சாதிக்
கிழுக்கொன்று மில்லை வழக்கங்கள் போலவே. (குருகினம்)

—o—

சிங்கன் சொற்படி குளுவன் கண்ணிகொண்டேகல்.

சொச்சகக்கலிப்பா.

எண்ணிரண்டி ரண்டுதினத் தேற்குமிகற் சேனையெலாம்
மண்ணில்ரண்டு துண்டுசெய்த மாலழகர் பண்ணையிலே
துண்ணிருண்டு மண்டியெழு சோலைமலைச் சிங்கன் முனங்
கண்ணிகொண்டெழுந் திரண்டு கால்கரிபோல் வந்தானே. (43)

—o—

சிங்கன் கூறல்.

இதுவுமது.

கன்றிகரா வுண்டவொரு கான்முளையை மூன்றுண்டு
சென்றுவரு வித்த திருவழகர் பண்ணையிலே
மன்றில்நெறி யோர்குழுவின் வந்துளறும் பேதையர்போல்
இன்றெனது முன்னடைந்தி ரைச்சலிடா தேகுளுவா. (44)

இராகம் — சௌராஷ்டிரம் — அடதாளம்.

பல்லவி.

பேசாதடையே சற்றேபொறு
பேசாதடையே.

13126

அநுபல்லவி

பாசாடவிநீக்கும் பரமமால்வெற்பினில்
பக்கிகள்கைக்குள்ளே சிக்கவேண்டுமென்றால் (பேசாத)

சரணங்கள்.

கஞ்ச மலர்முக மாதர்குளித்திட்ட
மஞ்சள்நீ ரோடி வரும்பெருவாய்க்காலில்
கொஞ்சியே பக்ஷி நிரைநிரையாகவே
கூடியேகண்ணியை நாடியேவருகுது
விஞ்சைமருந்து குளிகைதிலதமும்
மின்கொடிமாத ரிணங்கும்படிக்குச்செய்
அஞ்சனமாகினும் கஞ்சிக்குவேண்டிக்கொள். (பேசாத)

—o—

சிங்கன் பக்ஷிகளைக்கண்டவுடன் சிங்கியை நினைந்து வருந்தல்.

விருத்தம்.

மன்றிலகு தார்ப்புயருக் மாங்கதனுக் கரியபத
வழியைக் காட்டி
நன்றியருள் திருவழகர் பண்ணையெலாங் கண்ணிகுத்தி
நாடிச்சிங்கன்
நின்றிடும்போ தங்குமழைத் தாரைகண்டான் மான்கலைசேர்
நிலைமை கண்டான்
அன்றிலும்பே டடன்புணருஞ் சுகங்கண்டான் வஞ்சிமயல்
அகங்கொண் டானே. (45

திபதை இராகம் — காம்போதி — சாப்புதாளம்.

(அ) மங்கையர் கண்ணினைக் காட்டும்பலவர்ண மானே — என்தன்
வஞ்சிசென்ற இடங் காட்டுவாய் கண்ணெதிர் தானே.

(ஆ) பெண்க ளுடைய மருங்கிற் கனையபூங் கொடியே — என்தன்
பெண்கொடி யையிரு கண்களுங் காண்பதெப் படியே

(இ) புட்குரல் கூவி முழக்கிடு மாடப்பு றாவே — என்தன்
பூவை பிரிந்திட்ட நாள்முத லுகமோ ராவே.

(ஈ) மைக்கருங் கூந்தற் குவமை யுற்றதோகை மயிலே — ஒரு
வகையுங் கூறுமலிருப் பது தானென்ன பயிலே

(உ) யாழிசை போல் நின்றேறவிடும் மாமரக்கு யிலே — ஏங்கி
யானிங்கு நின் று தவிப்பதற் கின்மொழி பயிலே.

(ஊ) காளு மினிய மொழிதனைக் கூறுமஞ் சுகமே – சொல்லின்
நவரச மாகிய வஞ்சியைச் சேர்வெனோ இகமே.
(எ) கொங்கைக் குடங்கட் குபமய மானச கோரமே – இனிக்
கூர்விழி யாளைநான் சேரா திருக்கிலென் ஸாரமே.

—o—

இதுவும் சிங்கள் சொல்லுதல்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

பண்ணைதொறுங் கண்ணிகுத்திப் பாவைவஞ்சி சாயலைப்போல்
வண்ணமயி லாடிநிற்கும் வாகுநடை பார்த்திருந்தேன்
கண்ணியெலாங் கொத்தியென்றன் கண்சிமிட்டிப் பார்க்குமுனம்
எண்ணவொண்ணுப் பக்கிபறந் தேகியல்லோ போகுதையே. (46)

இராகம் – யமுனகல்யாணி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறந்தோடிப்போயினவையே
பக்கிகளெல்லாம் (பறந்)

அநுபல்லவி.

(அ) நறுந்துளப மணிந்த காரணர்வெற் பினிற்பொருள்
சிறந்தவட்டாக் கரத்தைச்சிந்தித்தோர்பாவம்போனற்போல்(பறந்)

சரணங்கள்

நீடியோர் மலர்த்தடத்தில் பேடையன்ன மொன்றுபிரிந்
தோடியென் னருகில்வந்து வாடிநின் றிடும்போததைத்
தேடியோர் சேவல்துடர்ந்த சாடைகண் டொருசேவலங்
கூடுபுகுந் திரண்டும்போ ராடியேபு ணர்வின்றிவி
ராடபுரந் தன்னில்முன்பு மாடுபிடித் தவர்சேனை
பேடிசெய்சண்டைக்குப்பயந் தோடியொளித் ததுபோல (பறந்)

(ஆ) வடிப்புயர்வா ணர்க்குச்செல்வங் கொடுப்பவா ருகிருந்து
தடுப்பவர்குலம் போலவும் அடுத்தவர்க் குறுதிசொல்லிக்
கெடுப்பவர்வாழ்வுபோலவும் படைத்தபுவி யினில்தர்மங்
கொடுத்திடாலுத் தர்பொருளைத் துடைத்துடன் திருடர்கொள்ளை
யடித்துடன்போ வதுபோலு மடைத்தலைப்பக் கிகளெல்லாந்
துடித்திடும்கண் ணியைக்கொத்தி யெடுத்துக்கொண்டம் பரத்
தினிற்] (பறந்)

—o—

சிங்கனுக்குக் குளுவன் மறுமொழி கூறல்.

விருத்தம்

குருவின்மேற் கண்ணி குத்திக் குறத்திமே லெண்ண முற்றி
பருமதம் பிடித்த நீயும் பக்ஷிகள் பிடித்து வாழ்ந்தாய்
விருதுகள் பேசி என்னை மிகவுநீ சிரித்ததாலே
திருமலைச் சிங்கா உன்னைச் சிரித்தது மதனப் பேயே. (54)

—o—

அதற்குச்சிங்கன் கூறல்.

விருத்தம்.

கொல்லவென் றரக்கன் விட்ட கோரமுட் டிகசா ணூர
மல்லரை மல்லால் வென்ற மாலழ கேசர் வெற்பில்
அலலெனுங் குழலா ராசை யாரையும் விடுமோ கண்டாய்
மெல்லியென் சிங்கி தன்னை விரைவினி லழைப்பா,யென்றான் (47)

இராகம் – சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

அழைத்துவாடா குளுவா
சிங்கியை (அழை)

அநுபல்லவி

தழைத்தசோ லையழகர் தாசனென் பேர்சொலி (அழை)

சரணங்கள்.

(அ) மான்பிரிந்த கலைபோலே யான்பிரிந்தே னுருக்காலே
தேன்பொதிந்த நின்வாயாலே சேதிசொல்லி யென்முன்பாலே (அழை)

(ஆ) காதல்மனஞ் சகியாதே எதுசெய்வே னென்னவாதே
சாதகமா கவென்மீதே தயவுசெய்திங் கிப்போதே (அழை)

(இ) தொலையா மனவிசாரம் விலகவைப்பதுன்பாரம்
கலைநெகிழ்ந்தா லந்நேரம் கைக்குண்டோ சொல்லுபசாரம் (அழை)

—o—

குளுவன் மறுமொழி.

விருத்தம்.

சர்க்கரை யொருவன் தின்னத் தனிவிர லொருவன் சூப்ப
ஒக்குமோ சிங்கா வெற்பி லுனையவள் பிரிந்தா லென்னச்
சக்யாமா யணைந்தா லென்ன சார்ந்தவர்க் குண்டோ லாபம்
அக்கரை யுனக்குண் டானு லழைத்துவா நீயே யென்றான். (48)

—o—

சிங்கன் சிங்கியைத் தலங்கள் தோறும்தேடிச்செல்லல்

கொச்சகக் கலிப்பா.

துங்க வழகர்பதம் தோத்திரஞ்செய் யாதவர்போல்
சிங்கியைபி ரிந்துசிங்கன் சிந்தை கரைந்துருகிக்
கங்குல்பக லாயலைந்து கண்ணுறக்க மில்லாமல்
அங்கணில மெங்கணுஞ்சென் றக்கரையாய்த் தேடினனே. (49)

இராகம் — கரகரப்ரியாசி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தேடிச்சென்றானே சிங்கியை
நாடிச்சென்றானே சிங்கன் (தேடி)

அநுபல்லவி.

பேடைபிரிந்தஅன்றில்போல் வாடியுலகெங்குமோடித் (தேடி)

சரணங்கள்

(அ) ஸ்ரீவைகுண்டம் தெய்வபுரம்
திருவாழ்வார் திருநகரம்
ஸ்ரீவிலிபுத் தூர்சிகரம்
திகழ்திருகோட் டிநகரம் (தேடி)

(ஆ) திருமன்னார் குடிவேங்கடம்
திருக்குடந்தை பொழில்தடம்
அருவிவரை யோடிலங்கும்
அனந்தசயனங்கண்டெங்கும் (தேடி)

(இ) வித்தர்வளர் பண்டரபுரம்
ஜெகன்னாதம்கா சிநகரம்
பக்தர்வாழ்கோ ஸலாபுரம்
பரிவுடன்கண் டனந்த்ரம் (தேடி)

(ஈ) ஆவினந்தி கழ்கோகுலம்
அமரர்தொழும் பத்ராசலம்
ஸேவைசெய்வோற்கின்பாலம்
செய்திருவ ரங்கஸ்தலம் (தேடி)

(உ) சோபிதமி குமாமதி
துலங்குஞ்சோலை யொடுநதி
நூபுரகங் கையம்பதி
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி (தேடி)

—o—

சிங்கன் சிங்கியைத் தேடிக்காணாமல் நகர்த் தெருவுள்ளோர்களை வினாவுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதாக மத்துறையும் மெய்ப்பொருளாய்ப் பஞ்சவர்க்குத்
ஆதாக வுற்றபரஞ் சோதி அழகர்வெற்பில்
மாதாக முற்றவென்றன் வஞ்சி யெனைப்பிரிந்திப்
போதாகத் தான்தனியே போனவிடம் சொல்வீரே (52)

இராகம் - காபி—ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிங்கி யெங்ஙனம்போயி னாள்சொல்வீர் — நகர்த்
தெருவு ளோரேஎன் (சிங்கி)

அநுபல்லவி

மங்களகர கங்கணதர
இங்கிதகுண வங்கணமுள்ள (சிங்கி)

சரணங்கள்.

(அ) ஈட்டிபோல்விழி காட்டிமையலைப்
பூட்டிலீலைபா ராட்டிஎன்தனைக்
ஓட்டி செய்மதச் சேட்டைப் பேயினை
யோட்டிவைக்கும்கண் ணாட்டி யாகிய (சிங்கி)

(அ) காட்டின் மிருக வேட்டை பொருதும்
தாட்டிக னெனை மேட்டிமை யுடன்
போட்டி யால்விழத் தாட்டிப் பம்பரம்
ஆட்டி வைக்குஞ்சீ மாட்டி யாமென்றன் (சிங்கி)

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஞாலமுண்ட மாலழக நாரணனார் சோலைவெற்பில்
சீலமத லீலைசெயும் சித்துவித்தை யாரறிவார்
பாலமுத முற்றமொழிப் பாவையுன்றன் சிங்கிதிருக்
கோலவடை யாளக் குறிப்பதனைச் சொல்வாயே (53)

—o—

சிங்கன் தனது சிங்கியினடையாளத்தை நகருளோர்க் கறிவித்தல்.

நொண்டிச்சிந்து இராகம் - அமிர்கல்யாணி—ஆதி.

(அ) செக்கச்சி வந்த நிறத்தாள்-ஐயேவஞ்சி
செம்பவளந்தனைநகை செய்யதரத்தாள்

மைக்கருவிழி அயிலாள் — ஐயே பஞ்ச
வர்ணமுள அன்னநடை வென்ற ஒயிலாள்

(௬) தாமுகரைக் கண்டு கூசுவாள் — ஐயேசிறு
கைக்கிள்ளைபோ லவேகொஞ்சித் திக்கிப் பேசுவாள்
தேமல் படர்ந்த கொங்கையாள் — வளைச்
செங்கழுத்தில் சங்குவடங் கொண்ட நங்கை யாள்.

(௭) இடக்கான மொழி யுடையாள் — ஐயேஎன்றன்
எந்திழை சமைந்தொரு மாத முடையாள்
உடுக்கெடுத் தடித்துக் கொள்வாள் — ஐயேஉங்கட்
குற்றகுறி சொல்லிநயம் படித்துக் கொள்வாள்.

(௮) பழகின பேரைப் பிரியாள்—ஐயேயென்றன்
பாவையென வனமுள்ள சின்னஞ் சிறியாள்
அழகர் மேற்பரி வுடையாள்—ஐயேஅவட்
கடையாள மின்னிடையில் வர்ண வுடையாள்.

(௯) வார்குழற் பின்னற் சடையாள்—நொடி
வார்த்தைகள்பே சிடுவதிற் சற்றுஞ் சடையாள்
நேர்சொக்குப் பொடி தருவேன் — உங்களுக்கு
நிலகுளிகையும்நரிக் கொம்புந்தருவேன்.

(௰) மண்டல மெங்குந் தேடினேன் — காணமல்
மான்பிரிந்த கலைபோல மனம் வாடினேன்
கண்டென்னரு கிற்றூனே — சிங்கிதனைக்
காட்டி டிற்பகூ மறக்கமாட் டேனே.

—o—

சிங்கனுக்கு நகருளோருரைத்தல்.

விருத்தம்

தாவுதன் னில்லங் காக்கத் தரமிலாக் கோழை ஓரூர்
காவலன் என்றூற்போலக் கதையுரைத் ததுநீ போதும்
தேவர்கள் துதிக்கப் பெற்ற திருமலை வாழுஞ் சிங்கா
மேவுமுன் சிங்கி சென்ற வீதியு மிதுதான் கண்டாய். (54)

சிங்கன் சிங்கியைக் காணல்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

செங்கையிலே தூசெடுத்துத் தேன்மொழியார் கோவியர்தங்
கொங்கையிலே மையல்கொண்ட கோவழகர் நன்னாட்டில்
தங்கையிலே நின்றசிங்கி தனைப்பிரிந்த சிங்கனவன்
கங்கையிலே போனபொருள் கண்டவர்போற் கண்டானே. (55)

விருத்தம்

மாலழக ராயர்திரு வருளி னாலே
மலடியொரு குழவிபெற்று மகிழ்ந்தாற் போலப்
பாலனைய மொழிமதன மோக வல்லி
பசுந்தொடையல் பெற்றுவந்த பான்மை போலச்
சீலமிகு சிவகங்கை வீதி தோறுந்
திகழ்குறிசொல் குறத்தியெனுஞ் சிங்கி தன்னைக்
கோலமிகு மழகர்மலைச் சிங்கன் கண்டு
கூடினன் சுகமுடன்கொண் டாடி னானே. (56)

மங்களகவி.

விருத்தம்.

மாலிருந்த மனமதன மோகமங்கை
மகிழ்வுடனோர் பாலிருக்க அவனி மங்கை
சேலிருந்த விழிநதிமா மடந்தை யோடுஞ்
சேர்ந்திருபா லுவந்துபணி விடைசெய் தேத்த
வேலிருந்த கூர்விழிமா மடந்தை வக்ஷ
மீதிருந்தா னந்தமுட னரங்கின் வாழும்
மாலிருந்த சோலைமலை யழகர் கீர்த்தி
வளஞ்சொல்வேன் சோபனமங் களம்சொல்வேனே(57)

இராகம் – ஸௌராஷ்டிரம் — ஆதிதாளம்

பல்லவி

திருமால ழகருக்கு திவ்யஜய மங்களம்

அநுபல்லவி

மருமாம லர்த்துளப மணிமாம குடரான (திருமா)

சரணங்கள்

(அ) கருமாமு கில்கள்நிரந் தரமார்தண் சோலைமலை (திருமா)
(ஆ) பிரமாதி தனைப்பயந்த ப்ரணவட்டா க்ஷரத்தமர்ந்த (திருமா)
(இ) சனகாதி பரவுமாதி யனகரா கியஜோதி (திருமா)
(ஈ) தும்புரு நாரதாதிக் கன்புவைத் தருளும்நீதி (திருமா)
(உ) கவிகுஞ்சரந் துதிக்குக் கனிவோட ருள்கதிக்கும் (திருமா)

வாழி விருத்தம்.

மதிவாழி ஆழ்வார்கள் பதின்மர் வாழி
மறையோர்கள் வாழிகலை வாணர் வாழி
நிதிவாழி மயிலேறும் பெருமாள் வாழி
நீள்புவியோர் வாழிமனு நீதி வாழி

திதிவாழி செங்கண்மா லழகர் மீது
சுகுணகவி குஞ்சரநா வலவன்சொன்ன
பதிபுகழும் குறவஞ்சிப் பாவினத்தைப்
படிப்போருங் கேட்போரும் வாழிமாதோ. (58)

அழகர் குறவஞ்சி முற்றுப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
6	18	பீதாம்பாம்	பீதாம்பரம்
”	31	மகதபோதனம்	மகதபோதனர்
9	20	நுண்ணுடை	நுண்ணிடை
13	35	லாறுமுகத்தனுக்	லாறுமுகத்தனுங்
14	20	மின்னொத்	மின்னைத்
15	28	மங்	மங்கை
19	3	கூறுவே	கூறுதே
23	30	படுக்கவேனும்	படுக்கவேணும்
25	31	சங்கதிபில்	சங்கதியில் குரு
26	21	லஞ்சுகவபம்	லஞ்சுகவாம்
27	5	பரித்தி	பருத்தி
	9	சினந்தொங்காலே	சினந்தொருக்காலே
29	35	மூடன்விருது	முடன்விருது
31	7	மிகவுமொழி	மிகவுமொளி
	8	முற்பிரையுங்	முற்பிறையுங்
32	6	நன்பவனிடம்	நன்பனிடம்
33	3	தீருருவா	திருஉருவா
33	23	வையகர்வியப் பெய்நிடுநாடு	மாதமும் மாரிபெய்திடுநாடு
33	29	வெல்வ	வெல்ல
33	31	தையைநீர்வளம்	வையைநீர்வளம்
38	29	அபிட்பலம்	அபிட்டபலம்
	31	யிலைவெற்றியுந்தராயம்மே.	யிலைவெற்றிலையுந்தாரயம்மே.
40	35	வீரபத்ரா	வீரபத்ரா
42	9	சொல்வென்	சொல்லென்
44	30	ஊநந்துசெல்வர்	ஊணந்துசெல்வர்
45	17	கருணைமால்வருக	கருணைமால்வருந்
46	8	மெல்லியவெவ்வன	மெல்லியலெவ்வன
50	11	மண்ணையுண்டு	மண்ணையுண்டு
	17	கைக்கண் வலை	மைக்கண் வலைவிசி
	26	கழுவிணையைத்	கழலிணையைத்
51	1	கண்தேவ	கன்தேவ
55	15	திருாகரம்	நிருநகரம்

பெரியார்களின் மதிப்புரைகள்

வித்வான் கி. வேங்கடசாமி அவர்கள்

[வி. புதூர், வளவனூர் போஸ்ட், தென் ஆற்காடு]

ஆ! பெரியன் சீநிவா சையங்கார் என்கிற
வா! பெரிய நுவ்வினக்கு மண்ணுநல் — நீ பெரியை
என்பதனை நம்பதிப்பு நூல்களால் யாருமுணர்ந்
தின்புறுவ ரீதுண் மையே
இம்மா திரிச்செய்கை யாரும் இயற்றரிதால்
அம்மா! இயற்றி னதுபெரிதாம் — எம்மா அன்
பாம்பறியும் பாம்பின்கால் என்பபோல் பண்பாளர்
தாம்பறிவர் இச்செயற்குத் தான்.

செந்தமிழ் தொகுதி — 39. பக்கம் 573

தமிழிலக்கியங்களில் தலைசிறந்தவற்றுட் கம்பர் இயற்றிய இராமாவதாரமும் ஒன்று. தமிழ் நாட்டுள் யாவரும் இதன் நடையழகு சொல்லின்பம். பொருளாழம், அணிநயம், சுவைநயம், கற்பனை, அரசியல் ஒழுக்கநெறி, அறவுரை, வீரவுரை முதலியவற்றில் ஈடுபட்டு இதனையே பெரிதும் பயில்வாராயினர். இதனைப் பழைய ஓலையேட்டுச் சுவடிகளோடு ஒப்புநோக்கி நன்கு ஆராய்ந்து பதித்து வெளியிட முயன்று வருவாருள் **திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும்** ஒருவராவர். இவர் பெருங்குடிப் பிறப்பும், அருந்தமிழ்ப் பயிற்சியும், பற்றும் உடையவர். இவர்க்குக் கிடைத்த ஓலைச் சுவடிகள் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் ஆழ்வார்திருநகரியில் இருந்த ஒரு புலவரும், பிறரும் எழுதியவை. **ஆழ்வார்திருநகரி ஏடுகள் பதிப்போர்க்கு மிகவும் உபயோகப்படத் தக்கன பழந்தமிழ் நூல் வெளியீடுகளுள் பத்துப்பாட்டு "பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் புறநானூறு முதலிய நூற்பதிப்புகளுக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகள் மிகவும் உபயோகமாயிருந்தன" என்பது (டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத) ஐயரவர்கள் எழுதிய முகவுரையால் அறிந்தது.**

தகுந்த சுவடிகளின் உதவி கொண்டு சிறந்த புலவரால் இதனைப் பரிசோதித்து வெளியிடுவித்த திரு. பெரியன் ஸ்ரீநிவாசையங்காரவர்களுடைய தமிழ்ப்பணி பாராட்டத்தகும்.

இது பயில்வார்க்கும் மேலும் இக்காண்டத்தை ஆராய்ந்து பதிச் முயல்வார்க்கும் பெரிதும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை

ஸ்ரீ உ.வே. ராவ்சாகிப் வித்வான் மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் 16—10—'42

தேவரீர் அன்புடன் அனுப்பிய அயோத்தியா காண்டப் பதிப்பின் பிரதி கிடைக்கப் பெற்றுப் பரம சந்தோஷம் அடைந்தேன். இப் பதிப்பு அநேகசிறந்த பாடங்கள் கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சிதருகின்றது. தேவரீருடைய பிதிர் அபிமானமும், பாஷாபிமானமும் தமிழ் நாட்டவரால் கொண்டாடத்தக்கன. தங்கள் வெளியீட்டால் கம்பராமாயணத்தின் பழைய அமைப்பும், அரியபாட பேதங்கள் பலவும் விளங்குதலால் ஆராய்ச்சி செய்து கொள்வதற்கும் பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

னைய காண்டங்களும் தங்கள் பெரு முயற்சியால் வருவதை எதிர்பார்க்கக்கூடும். மேலும் இவ்வரிய தொண்டைத் தமிழ்நாடு நடத்திப் பூர்த்தி பெற வைக்கும்படி தமிழ்த் தொடர்ந்து ஸ்ரீ ஆழ்வாரைச் சரணம் புகுகிறேன். தெய்வமான

சேதுசமஸ்தான வித்வான் ரா. இராகவையங்கார்
17—10—'42

தேவரீர் கிருபை கூர்ந்துதவிய **கம்பராமாயண பாலகாண்டம்** எய்தப்பெற்று மகிழ்கூர்ந்தேன். **முன்னைப் பிரதிகளினும் அதிக மான திருத்தங்க ளிருத்தல்கண்டு மனமுவக்கின்றேன்.**

முதுபெருங்கவி திரு. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை.
புத்தேரி, 12—7—'43

ஆழ்வார்திருநகரி தமிழ் நாட்டின் நடுநாயகமான ஊர் என்பது பண்டை வரலாறுகளால் நன்கு தெளிவாகின்றது. ஆதிகால முதலே அங்கு தமிழ் வித்வான்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். அங்குள்ள வித்வான்கள் சுசீந்திரம் திருவிழாவிற்குப் புராணப்பிரசங்கம் செய்யவும் வாகனக் கவிகள் பாடவும் வருவது சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வரையிலும் வழக்கமாயிருந்தது மார்கழித் திருவிழாவிற்கு வருபவர்கள். சித்திரைத் திருவிழா வரையிலும் நாஞ்சி நாட்டிப் பிரபுக்கள் வீடுகளில் வரவேற்கப் படுவார்கள். அந்தந்தக் காலங்களில் ஊர்ப் பொது கட்டிடங்களில் வைத்து இரவில் இராமாயணப் பிரசங்கம் நடைபெறும். பகல் வேளைகளில் ஏடுகள் பகர்த்தி எழுதப்படும். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஏடுகளை நான் தேரூர் முதலிய பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். **ஆழ்வார் திருநகரி ஏட்டுப் பிரதிகளுக்கு எங்கும் விசேஷமதிப்புஉண்டு. அந்த ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தாங்கள் தக்க அறிஞர்களைக் கொண்டு அழகான முறையில் வெளியிடச் செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டற்குரியதாம்.** ஒரு பழைய ஏட்டுப் பிரதியைப் பரிசோதனை செய்து யாவரும் எளிதில் கற்கும்படி நல்ல முறையில் வெளியிடுபவருக்கு ஒரு பழைய திருக்கோயிலை ஜீரணோத்தாரணம் செய்த பெரும் புண்ணியம் உண்டென்பது பெரியோர்கள் கண்ட உண்மை.

ஸ்ரீ ராவ்சாகிப் S. வையாபுரிப் பிள்ளை
தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் பல்கலைக் கழகம் சென்னை,
1—3—'44

இற்றைக்குச் சுமார் 500 ஆண்டுகட்கு முன்பு தொடங்கிச் செந் தமிழன்னையைப் போற்றி தமிழ் நாட்டிற்கும் இலக்கிய உலகிற்கும் அரிய தொண்டுகள் இயற்றி வந்த பெருமுது நகாகளுள் குருகூர் எனப் பெயர் பெற்ற ஆழ்வார்திருநகரி தலைசிறந்து விளங்குவதாகும்

இங்குச் செழித்த ஆராய்ச்சித்துறையாயளர்களின் நன் முயற்சியின் மூலமாகவே பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவும் நமக்குக் கிடைத் திருக்கின்றன. **டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், மகா வித்வான் ரா. ராகவையங்கார்** முதலியோர்களுக்குப் பண்டைத் தமிழ்க் கரு

ஆழ்வார்கள் அகப்பட்ட புண்ணிய ஸ்தலம் இதுவேயாகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு வரை இந்நகரினர் குன்றாத ஊக்கங்கொண்டு தமிழ் கற்றார் தமிழ்க் கருவூலங்களைப் பேணி வந்தனர். தமிழ் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதப் புகுவார் இத்திருப்பதியின் இலக்கிய வாழ்க்கையை மறந்துவிட முடியாது.

தமிழையும், வைஷ்ணவ சமயத்தையும், ராம சரிதத்தையும் ஒருங்கே போற்றிவந்த திருக்குருகூரினர் ராமாயணப் பிரவசனத்தில் அந்நூற்றாண்டிற்கு முன்பு தொட்டே ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பது சொல்லாமலே அமையும்.

குருகூரை அடுத்துள்ள வாசிகள் பலரும் இங்கு வந்து பிரதிகள் எழுதுவித்துப் பெற்றுக்கொள்வது வழக்கமாயிருந்தது. இவ்வூரிலுள்ள வித்துவான்களை அழைத்துச் சென்று பிரதிகள் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதலும் உண்டு. எனவே இப்பிரதேசத்திலுள்ள பிரதிகள் வித்வத்பரம்பரையினருள் ஒரு சாராரால் மரபு நெறி தவறாது எழுதப் பட்டனவாம். **இவற்றுள் எல்லாம் தலைசிறந்தவை ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளேயாகும். ஆகவே, அந்த தேசத்துப் பிரதிகளைத் தாங்கள் பயன்படுத்தி வெளியிட்டிருக்கும் இப் பதிப்பு மிகவும் பயன்படத்தக்கது என்று உறுதியாகக் கூறுவேன்**

ஸ்ரீ K. சுப்பா ராவ், ஆசிரியர், கும்பகோணம்

கம்பராமாயண ஆராய்ச்சியாளர்

ஆழ்வார்திருநகரிப் பிரதியில் அநேக சிறந்த பாடங்கள் கிடைத்தன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என் போன்ற கம்பன் கலைப்பித்தருக்கு இவை ஆராய்ச்சிக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. தாங்கள் மேற்கொண்ட இவ்வுத்தம கைங்கர்யத்தின் பெருமை வருங்காலத்தில் சிறந்து விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆழ்வார் அருளால் ஏனைய காண்டங்களும் விரைவில் அச்சில் ஏறுமென நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விஜயம் சர்வதாரி௵ ஆனி௴

கற்றோர் விரும்பும் காவியம் ஆக்குவதில் காளிதாசனும், மேலைநாட்டு மில்டனும் கைதேர்ந்தவராவர். நாட்டார் நயக்கும் நாடக நன்னூல் இயற்றுவதில் செகப்பிரியர் (Shakespeare) சிறந்தவராவர். இம் மூவரும் ஒருவராய் உருவெடுத்த இயல்புடையார் கல்வியிற் பெரிய கம்பராவர்.

பாலினும், தேனினும் கம்பரது இனியதமது பாடல்களால் அழியாப் புகழை அடைந்த கம்பரது காவியமாகிய இராமகாதை கம்பராமாயணம் என்று வழங்கப்படுகின்றது. இந்நூல் காலத்தில் பல்வகை வேறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ளது. அவற்றைக் கம்பராமாயணப் பதிப்புக்களில் காணலாம். கலைஞனின் கருத்தினை அவன் நிலையில் நின்று உண்மைக் கவிதையின் உருவை அறிய அந்நூலைப் பதிப்பிக்கும் அறிஞராவார் பலர் முயன்று வருகின்றனர். அத்தகைய பதிப்புக்களில் இதுவும்

ஒன்றாகும். எனைய பதிப்புக்கள் பலவற்றினும் இதன்பால் சிறந்த இயல்புகள் சில காணப்படுகின்றன. பொருத்தமான பாடங்கள் அமைந்து பொலிகின்றன

இவை யாவும் ஆராய்வார்க்குப் பயன் பல அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இறை பணியும் தமிழ்ப் பணியுமாய் அமையும் இப்பதிப்பை மேற்கொண்ட ஆன்றோர்க்கு மூலமும், நடுவும் ஈறும் இல்லா முழுமுதற் பரம்பொருள் எல்லா நலங்களையும் நல்குவதாக.

வாணிதாஸன் கூறியது "நம்மாழ்வார் தாலாட்டு"

மாலூட்டும் பிறவியெனும் பெருங்கடலைக் கடந்துயிர்கள் மாலைச்சேரப்
பாலூட்டும் பசுந்தமிழிற் பரமகுரு வகுளமொளிர் பகவவேனேற்குந்
தாலாட்டின் சுவையறிந்து மனமுருக அச்சேற்றித் தரணிக்கீந்த
கோலாட்டும் பெரியனெனு மரபுதித்த கோதில்குணக் கொழுந்துநீயே

N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் B.A.B.L. அவர்கள்

அட்வகேட், 143, வடக்காவணிமூல வீதி, மதுரை

17—5—1951ல் எழுதியது.

தேவரீர் அடியேனுக்குக் கொடுத்துதவிய கம்பராமாயணம் 4 காண்டங்களை படித்துப் பார்த்தேன். படலங்களின் பெயர் அமைப்புகள் மிகப் பொருத்தமாகவும் அந்தந்த விஷயத்துக்கு எற்றதாகவும் இருக்கின்றன. ஆங்காங்குள்ள பாட வேறுபாடுகளும் சில பொருத்தமாகவும் சுவைமிகுந்த பொருள் தருவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

கம்பர் காலத்துக்குப் பின் அவர் இயற்றிய பெருங் காவியமாகிய இராமாவதாரம் ஓர்மையோடும் ஆர்வத்தோடும் காப்பாற்றிக் கற்கப் பெற்ற விடங்களுள் ஆழ்வார்திருநகரி தலை சிறந்த கல்விக்கூடமாகும். அதன்கண் விளங்கிய பெரும் புலவர்கள் கற்றுத் தேர்ந்த சுவடிப் பிரதியை அதிற் கண்டவாறு புத்தகமாய் அச்சேற்றி உதவியது தமிழ்க் கல்விக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் செய்த பெரும் தொண்டாகும்.

நம்மாழ்வார் தாலாட்டு முதலானவை அடங்கிபஸம்புடமும் நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய நூல்கள் அடங்கியமற்றஸம்புடமும்படிக்கப் படிக்க இன்பம் தருவனவாயும். தெவிட்டாக் கனிகளாயும் அமைந்து பண்டித பாமரசாமான்யராய எல்லோருக்கும் இன்பம் தருவனவாய் இவைகள் அமைந்திருப்பது இவைகளின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பெருமையாகும்.

ஆழ்வார்திருநகரி சுவடிப் பிரதிகளினின்று பதிப்பித்தவை.

திருஞாநமுத்திரைக் கோவை:- ரூ. அ.

1 நம்மாழ்வார் நாற்றெட்டு திருப்பதி தாலாட்டு
உபயகவி அப்பா இயற்றியது 0—6

2 ஸ்ரீ சடகோபன் சந்திரகலா மாலை
அனந்துவையங்கார் இயற்றியது 0—1

3 ஸ்ரீ சடகோபன் திவ்ய சரித்திரம்
தேவராஜ பாரதிகள் இயற்றியது
B. A. வகுப்புக்கு பாடமாக இருந்தது, 2—0

4 திவ்யபரபந்த பாசுரப்படி இராமாயணம்

5 துலைவில்லி மங்கலம் தேவர் பிரபன்பேரில்
சந்திரகலாமாலை—தேவராஜ பாரதிகள்
இயற்றியது. 0—1

6 நம்மாழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்-வாணிதாஸன்
முன்னுரையுடன் 0—12

7 திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறம் 0—6

8 குருகூர்ப்பள்ளு' சடகோபப்புலவர் இயற்றியது
S. வையாபுரிப் பிள்ளை, சென்னை சர்வகலாசாலை
ஆராய்ச்சித் துறைத்தலைவர், முகவுரையுடன் 0—8

9 'முதலாழ்வார்கள் வைபவம் வடிவழகியநம்பி தாஸர்
அருளியது 0—8

10 தெந்திருப்பேரை திருக்கோளூர் திருப்பணிமாலை
S, வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் சோதித்தது. 0—8

11 திருவைகுந்தநாதன் பிள்ளைத் தமிழ், ராவ்சாகிப்.
மு. இராவையங்கார் சோதித்து எழுதிய
முகவுரையுடன் 0—10

12 கம்பராமாயணம் பாலகண்டம் முதல்ஏழு படலங்கள்.
பலபுதிய பாடாந்தரங்கள் கவிகளுடன் S, வையாபுரிப்
பிள்ளை. P N. அப்புஸ்வாமி அய்யர் சோதித்தது. 0—10

13 தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடு தூது, கற்பணிகளில்
சிறந்த கிருஷ்ணபுரத்தை பற்றியது. பழைய
தாமிரசாஸநத்துடன். 0—10

14 கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் மு. இராகவையங்கார் பரிசோதித்தது 2—0

15 ஷை திரு. அயோத்தியா காண்டம் N. K. பக்ஷிராஜையங்கார் பரிசோதித்தது. 2—4

16 ஷை ஆரண்யகாண்டம் N. K. பக்ஷிராஜையங்கார் பரிசோதித்தது. S, வையாபுரிப்பிள்ளை முன்னுரையுடன் 2—4

17 ஸ்ரீ பாராங்குச நாடகம் சேஷ கவி இயற்றியது செந்தமிழ் பத்திரிகாசிரியர் திருநாராயணையங்கார் முன்னுரையுடன் 1—0

18 கம்பராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டம் N. K, பக்ஷிராஜையங்கார் பரிசோதித்தது. 2—8

19 நவதிருப்பதி மகாத்மியம். குருகூர், திருப்புளிங்குடி,

20 கம்பராமாயணம் சுந்தரகாண்டம் N. K. பக்ஷிராஜையங்கார். சோதித்தது. 2—8

21 திருக்குருகூர் திருப்பணிமாலை (ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்வாமி ஆதிநாதராழ்வார் சந்நதித் திருப்பணி விபரங்கள் (அச்சில்)

22 திருச்சிறுபுலியூர் உலா. செந்தமிழ் பத்திராசியர் திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார்சோதித்தது.(அச்சில்)

23 கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டம் N. K. பக்ஷிராஜைங்கார் பரிசோதித்தது. 10—0

24 ஷை உத்ரகாண்டம் ஷையார் சோதித்தது. (அச்கில்)

25 குருகைமாலை குருகூர் இராமரத்னகவிராயர் இயற்றியது T. K. இராமாநுராஜைங்கார் எழுதிய அரும்பதம், குறிப்பு, விசேஷ உரைகளடங்கியது. 1—8

26 கிருஷ்ணபுரம்-சுவாமி திருவேங்கடமுடையான் பிள்ளைத் திருநாமம் திரு. இராமாநுஜையங்கார் பரிசோதித்தது. 1—8

27 அழகர்குறவஞ்சி கவி குஞ்சரபாரதி இயற்றியது. 1—8

பெரியன். வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார்

பதிப்பாசிரியர். திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம்.
ஆழ்வார்திருநகரி.

—o—

8—10—'54

R. P. SETHU PILLAI,
Professor of Tamil,
UNIVERSITY OF MADRAS.

தமிழ் நாடு பெற்றுள்ள தனிப் பெருங் கலைச்செல்வங்களுள் தலை
சிறந்தது கம்பராமாயணம். கவிதைக்கொரு புலவன் கம்பன் என்பது
நாடறிந்த உண்மை. ஆயினும் நெடுங்காலமாக நல்லதொரு கம்ப
ராமாயணப் பதிப்பு இல்லாதது பெருங்குறையே. அக்குறையை அகற்ற
வந்துள்ளது ஆழ்வார்திருநகரிப் பதிப்பு. நம்மாழ்வார் பிறந்தருளும்
பேறுபெற்ற திருநகரில் கம்பர் காவியத்தைப் பொன்னே போற்
போற்றும் பெருமை சான்ற புலமைக் குலத்திலே தோன்றிய பெரியன்
ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்கள் பதிப்பித்துள்ள கம்பராமாயணத்தைக்
கற்றறிந்தோர் உளங்கனிந்து பாராட்டுவர். அப்பெருங் காவியத்தில்
நுழைந்துள்ள பாடபேதங்களைத் திரட்டித் தொகுத்துத் திகைப்புற்று
ஆராய்ந்து வரும் கலைவாணருக்கு இப்பதிப்பு அருந்துணையாகும். பதிப
பாசிரியர் அவர்களுடன் உழைத்த நல்லறிஞர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த
நன்றி.

அன்புடையீர்! 4—12 57.

வணக்கம்

நூல்பல செய்து தந்த புலவர்களைவிட அந்நூல்களைப் பாதுகாத்து அச்சிட்டு வெளியிட்டவர்கள் பெரியர்கள். நம்முடைய பெரியன் அவர்கள் குடும்பச் சிறப்பினால் பெரியன் என்ற பெயரைப்பெற்றதோடு தம்முடைய அரிய தமிழ்த் தொண்டாலும் அந்தப் பெயரைப் பொருளு டையதாக்கி விட்டார்.

கம்பராமாயணம் முழுவதையும் வெளியிட்ட அருஞ்செயல் ஒன்றே அவருடைய புகழுக்குப் போதுமே! வேறு பல நூல்களையும் மலரச் செய்து தமிழ்த்தாயை அலங்கரித்த அப்பெரியாரை இங்கிருந்தபடியே வணங்குகிறேன்.

குலத்தினாற் பெரியன் குணத்தினாற் பெரியன்
குறைவிலாத் திருவினாற் பெரியன்
நலத்தகு குடும்பப் பெரியனாற் பெரியன்
நற்றமிழ் நூல்பல வற்றைச்
செலத்தகு வகையில் வழங்கிய தொண்டுச்
சிறப்பினாற் பெரியனென் றுரைக்கும்
வலத்தவன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவா சப்பேர்
மறையவன் நீடுவா ழியவே.

அன்பன்,
கி. வா. ஜகந்நாதன்

131261

ஸ்ரீ பா ல சு பி க் ஷ ம்

என் தந்தை

இ.பெ.பாலச்சந்தர் (எ) இ.பெ.இருளப்பன்
(தோற்றம்:26.09.1950 மறைவு:22.० 01.2010)

அவர்களின் நினைவாக

அழகர் கைங்கர்யம்

இ.பெ.இ.இராமசுப்ரமணியன்